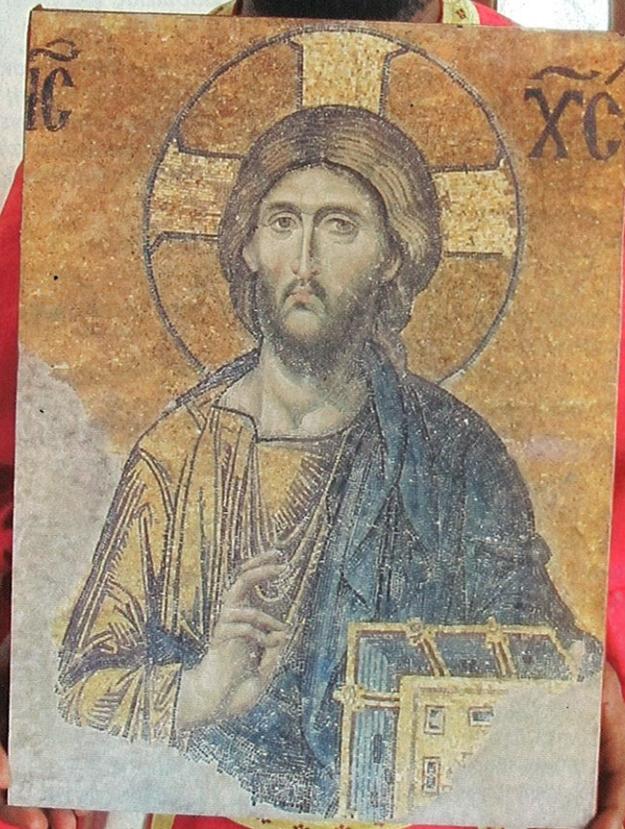

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

«Χριστός
γενᾶται·
δοξάσατε.
Χριστός
ἐξ οὐρανῶν·
ἀπαντήσατε.
Χριστός
ἐπὶ γῆς·
ὕψώθητε.
Ἄσατε
τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν
εὐφροσύνῃ,
ἀνυμνήσατε
λαοί· ὅτι
δεδόξασται.»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τέλειμα σε εὖς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἰνκί σε εὖς ὠτηρίων ἕως ἑκατὸς τῆς γῆς.
(ᾠδὴ 117 47)

Ἰδρυτής

«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΤΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Αντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Κων. Χρυσουχίης
**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»** ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

**Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνση τοῦ Συλλόγου**

**Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:**

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπέζης**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπέζης Πειραιῶς-ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRVGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXX

**Στήν περίπτωση αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.**

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2014, Τεύχος 142

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. **Ἀφρικανὸς ἱερεὺς κρατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στό πρόσωπο τοῦ ὁποῦ ἀκουμπᾶνε οἱ πιστοὶ σέ ὄλα τὰ μήκη τοῦ πλανήτου μας.**

Οἱ νεοφῶτιστοι ἀδελφοί μας γνωρίζουν τό εὐαγγελικό κήρυγμα καὶ ἀλλάζουν τὴν ζωὴ τους σύμφωνα μέ τὰ θεία παραγγέλματα.

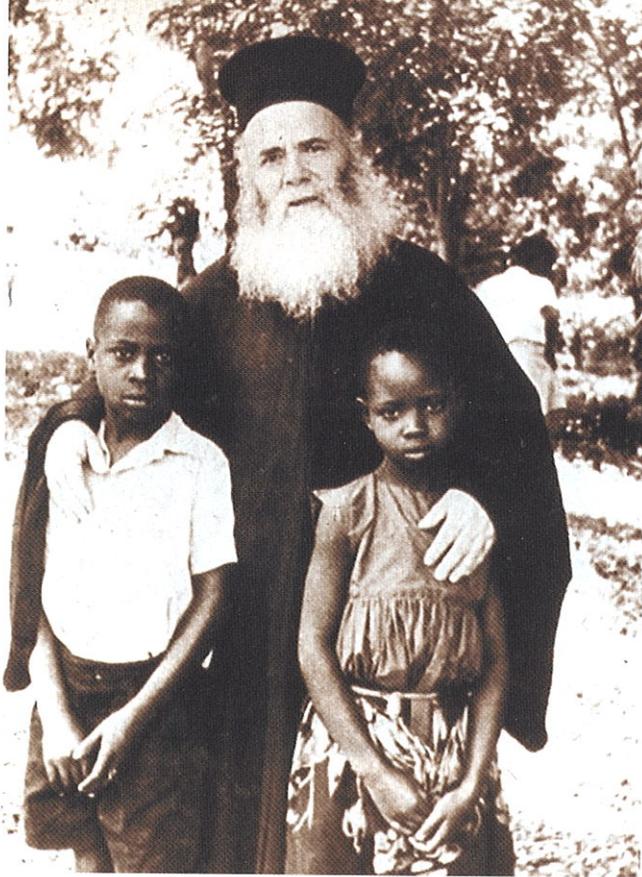
Εὐγνωμονοῦν τοὺς ἱεραποστόλους καὶ ὄσους συμβάλλουν στό ἔργο τους, ποὺ εἶναι ἡ ἐπικράτησι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

2. **Ντυμένα μέ ράκη καὶ ξυπόλητα αὐτὰ τὰ παιδιά δέχονται τὴν ἀγάπη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Παράλληλα μέ τὴν πνευματικὴ κατάρτισι προσφέρεται τροφή, ἐνδύματα ἀλλὰ καὶ ἡ κατάλληλη ἐκπαίδευσι πρὸς ἐξασφάλισι τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τους.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟ CONGO. 3-4
- ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΣΤΗΘΗ ΤΟ «ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΕΙΟ» 5
Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως Ἰγνατίου
- Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ 6-8
- ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΙΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ 9
- ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟΝ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ» ΑΠΟ ΤΟΝ π.ΘΕΟΛΟΓΟ 10-11
- ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΠΗΓΑΔΙΩΝ ΜΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΔΡΥΘΗ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑ Ἱερέως Ἐρμολάου Ἰατροῦ 12-13
- ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ 14
- Η ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΥΜΒΑ ΟΥΓΚΑΝΤΑ 15
- Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ 16-17
- «ΝΑ ΠΡΟΣΞΕΘΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ» 18-19
Σεβ. Μητροπολίτου Καρθαγένης κ. Ἀλεξίου
- ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΕΙΣ. ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΥΤΑ! 20-22
Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου
- ΑΣΚΗΣΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ. ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ Ο ΚΑΥΣΟΚΑΛΙΒΙΤΗΣ 1906-1991 23-25
Δημητρίου Τσερεγκούνη
- ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ π. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΛΥΡΑΚΗ ΑΧ. ΕΓ. 26-28
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ 29-31

**10 Δεκεμβρίου
1972**

**Γενέθλιος ημέρα
τῆς Ἑλληνορθόδοξου
Ἐκκλησίας στό Congo**

**ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ - ΔΙΑΤΡΑΝΩΣΙΣ**

Ο άειμνήστος Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος ήταν ο πρώτος Έλληνας Ήραπόστολος του περασμένου αιώνας στην Άφρική. (1960-1972)

Έπειτα από τίς χώρες Κένυα, Ουγκάντα, Ζάμπια ήρθε καί στό Ζαΐρ (Κονγκό) καί εκήρυττε τό Εύαγγέλιο του Χριστού. (Lubumbashi, Likasi,

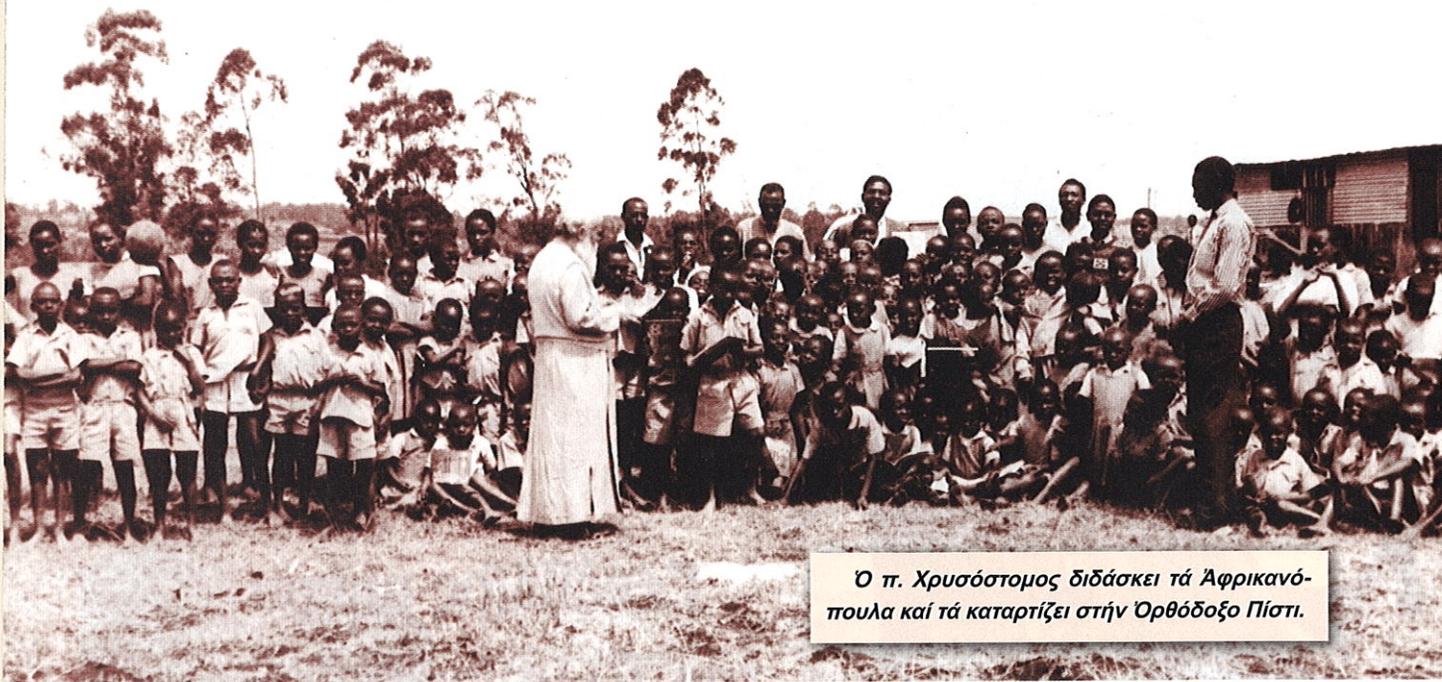
Kasenga, Kolwezi...) Όμως πουθενά δέν συνέπηξε Έκκλησιαστική κοινότητα, πού νά αποτελήται από Κονγκολέζους άμιγώς.

Προσεκλήθη από έπιτροπές Κονγκολέζων, πού έπανειλημένως τον έπεσκέφθηκαν στό Lubumbashi για τον σκοπό αυτό. Έπιτέλους στίς 15 Οκτωβρίου 1972 έφθασε στην Kananga. Σέ έπιστολή του μέ ημερομηνία 29-10-1972 από την Kananga γράφει: «Αύριον τό άπόγευμα συμπληρώνω 15ήμερο, πού βρίσκομαι έδώ στην

10 Δεκεμβρίου. 1972.

*Ναν αγαπήσει τον Θεό, τον εαυτό του, την γυναίκα & τα παιδιά του Χριστού.
 Ζάβα την άειμνήστην έπιστολήν (5 τόμα) & σκενιά να δει εύχαρι-
 σμών & δακρύων για τα όσα κάλεσε για μένα & την Ήραπόστολη
 μας. Αφραγός θα έχουε ζάβα & δ'εί την όμνη σου (δ'εργα) & δ'αί δ'α-
 νεύητε άξίον. Τα φρασμάτα θηγαίνουκ άξίον καί & ο Κρι-
 στός ήμών & Σωτήρ. Ήναίκο Χριστός δι' ήμίν των ασάμων & άμαρ-
 τωτών. Ήπουει την Αφρικανική Έμνηροδόξου Έπισημια τον στο
 Ζαΐρε. Αίσι τον έροχ θεώνων. Σάββατον άρχίσαιμε την εισδοχήν
 των πρώτων Μεγάλων εν τω ήμερωμένω & άρωσούσι τωαντιών...*

*Τμήμα έπι-
στολής του
άειμνήστου π.
Χρυσόστομου
Παπασαραντό-
πουλου στην
όποια αναγγέλι
τήν ίδρυσιν τῆς
«Αφρικανικής
Έλληνορθόδοξου
Έκκλησίας» στην
Κανάγκα του
Κονγκό, πρώην
Ζαΐρ.*

*Ο π. Χρυσόστομος διδάσκει τά Αφρικανό-
πουλα καί τά καταρτίζει στήν Ὁρθόδοξο Πίστι.*

μικρή αὐτή πόλι, στά ἐνδότερα τῆς ἀπέραντης
χώρας τοῦ Ζαῖρ. (Κονγκό)»

Ἐπειτα ἀπό λίγες μέρες, ἀπαραίτητες γιά τήν
ἐγκατάστασί του καί γνωριμίες, ἄρχισε ἡ ἱεραπο-
στολική δρᾶσι καί σπορά καί ... θερισμός!

Σέ ἐπιστολή του πρὸς τόν Ἀρχιερατικόν Ἐπί-
τροπον π. Ἐμμανουήλ Ζόππαν μέ ἡμερομηνίαν
12 Δεκεμβρίου 1972 (μόλις 17 ἡμέρες πρὶν ἀπό
τό θάνατό του) ἔγραφε κατευχαριστημένος:

**«Τά πράγματα πηγαίνουν πολύ καλά καί ὁ
Κύριος ἡμῶν καί Σωτήρ Ἰησοῦς Χριστός «δι’
ἡμῶν τῶν ἀναξίων καί ἀμαρτωλῶν» ἰδρύει
τήν Ἀφρικανικήν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλη-
σία τοῦ Ζαῖρ. Ἀπό τό προχθεσινόν Σάββατον
ἀρχίσαμε τήν εἰσδοχή τῶν πρώτων μελῶν ἐκ
τῶν ἡλικιωμένων καί πρωτοστατούντων...»**

Αὐτή λοιπόν ἡ «Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλη-

σία», πού «ὁ Κύριος ἡμῶν καί Σωτήρ Ἰησοῦς
Χριστός» ἰδρυσε στήν Kananga, μέ βαπτισθέ-
ντας «ἡλικιωμένους καί πρωτοστατούντες» στήν
περιοχή, ἀμιγῶς Κονγκολέζους, εἶναι ἡ πρώτη
στό Κονγκό!

**Ὡστε ἡ 10η Δεκεμβρίου 1972 εἶναι ἡ γενέ-
θλια ἡμέρα τῆς «Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησι-
ας» στό Κονγκό!**

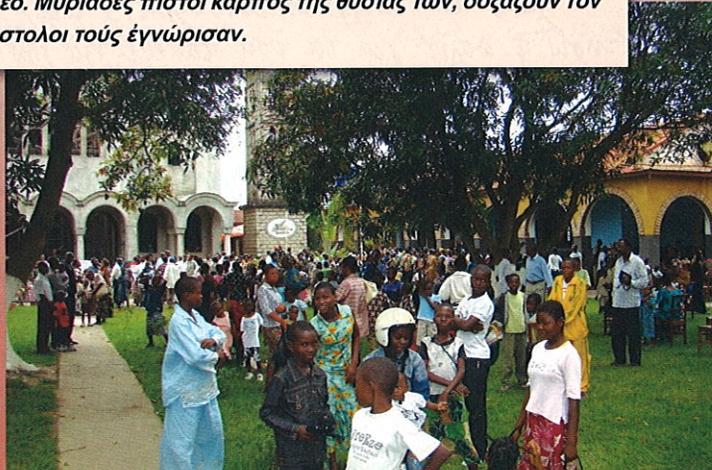
Εὐλογημένη μέρα. Ἀξιωμαθόνητα μέρα. Τήν
χαιρετίζουν οἱ Ὁρθόδοξοι τῆς Kananga καί ὄχι
μόνον. Εἶναι ἡ σεμνή τους περηφάνεια. Τήν συμ-
μερίζονται οἱ Ὁρθόδοξοι τῆς Οἰκουμένης. Τήν
πανηγυρίζουν καί οἱ Ἄγγελοι στόν Οὐρανό.

Εἶθε νά μένη Ἐκκλησία λαμπρή στούς αἰῶνες!

Ἐν Kananga Congo

† ὁ Πενταπόλεως Ἰγνάτιος

*Οἱ ἀπλοί καί ἀπείρητοι τάφοι τῶν δύο ἱεραποστόλων π. Χρυσοστόμου καί π. Χαρίτωνος πίσω ἀπό τόν
Παλαιό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καί πλάϊ στο Νέο. Μυριάδες πιστοί καρπός τῆς θυσίας των, δοξάζουν τόν
Ἀληθινό Θεό πού οἱ δύο πρωτοπόροι ἱεραπόστολοι τούς ἐγγώρισαν.*

*Ὁ Ἱερός Ναός
τῆς Μεταμορ-
φώσεως τοῦ
Σωτῆρος στήν
Mukanya τῆς
Κανάνγκα,
τόπος λατρείας
καί δοξολογίας
τοῦ Τριαδικοῦ
Θεοῦ γιά τούς
κατοίκους τῆς
περιοχῆς.*

Σύντομα θά στηθῆ τό «ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΕΙΟ» Σχολεῖο.

Στήν Mukanya Kalamba, 55 χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τήν Kananga τοῦ Congo, ἡ οἰκογένεια τοῦ εὐλαβοῦς καί πολυτέκνου ἀείμνηστου παπά-Σωτήρη Δεληγιάννη (ἡ πρεσβυτέρα καί τά 8 τέκνα του, ἀγόρια καί κορίτσια, ὅλοι ἐπιστήμονες) ἔστησαν ἕνα Ναό τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Ἀπό τότε δημιουργήθηκε ὄνειρο, εὐχή· Κοντά στόν Ἱερό Ναό νά κτισθῆ κι ἕνα Σχολεῖο γιά τά παιδιά τοῦ χωριοῦ. Ἀναγκαῖο συμπλήρωμα.

Δέν ἄργησε τό «ὄνειρο» νά γίνῃ πραγματικότης. Ἐφέτος στό πανηγύρι τοῦ χωριοῦ, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἔγινε ἡ ἀρχή: Ἡ θεμε-

λίωσις τοῦ Σχολείου.

Πόσα μπορεῖ νά καταφέρῃ μία ἐνωμένη, ὁμόγνωμη καί εὐλογημένη ἱερατική οἰκογένεια!

Σύντομα θά ἔχουν τήν χαρά οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά πληροφορηθοῦν μέ ἀναφορά καί φωτογραφίες τήν ἀνοικοδόμησι τοῦ «ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΕΙΟΥ» Σχολείου στήν Mukanya Kalamba.

«Ζή Κύριος ὁ Θεός» καί ζοῦν οἱ ἀγαπῶντες τό ἅγιον θέλημά Του!

† ὁ Πενταπόλεως Ἰγνάτιος

*Ἡ θεμελίωσι
Σχολείου στό
ἴδιο κεφαλοχώ-
ρι ἱκανοποιεῖ
τήν ἐπιθυμία
τῶν πιστῶν
γιά τήν κατά
Χριστόν
μόρφωσι τῶν
παιδιῶν τους.*

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ. Ιγνάτιος τελεί τό Μυστήριο τής Βαπτίσεως.

Ἡ Ὁρθοδοξία στή Μαδαγασκάρη

Ἡ μελέτη τῆς πορείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στά Ἕθνη καταδεικνύει τήν διακριτική πνοή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν ἱστορία. Θεῖον καί ἀνθρώπινα συνυπάρχουν. Οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν, κοπιᾶζουν, μοχθοῦν. Καί ὁ ἐπιβλέπων Θεός, ἀοράτως εὐλογεῖ.

Στήν μακρινή Μαδαγασκάρη, τή μεγάλη αὐτή νησιωτική χώρα, μέ ἕκτασι 58.704 Km² καί πληθυσμό εἴκοσι ἑκατομμυρίων καί πλέον κατοίκων, ὁ πρῶτος ὀρθόδοξος Ναός ἐγίνε τό 1947 στήν πρωτεύουσα τῆς χώρας Ἀντανναρίβο ἀπό τήν ἑλληνική κοινότητα πού ὑπῆρχε ἐκεῖ. Ὁ Ἱερός αὐτός Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔπαψε νά λειτουργῇ τό 1964.

Τό 1994 ἕνας εὐλαβῆς ὀρθόδοξος κληρικός ἀπό τήν Αὐστραλία, ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ὁ Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος Κελλῆς ἀπό ἔνθεο ζήλο ἐφθασε στήν Μαδαγασκάρη καί ἄρχισε μέσω πολλαπλῶν δυ-

σκολιῶν τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς μεταξύ τῶν ἰθαγενῶν.

Μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ μετά ἀπό κατηχήσεις, βαπτίσεις ἄρχισε ἡ ἀνθισί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐχειροτονήθηκαν καί οἱ πρῶτοι ἰθαγενεῖς κληρικοί.

Τό 1997 ἰδρύεται ἡ Ἐπισκοπή Μαδαγασκάρης μέ πρῶτο Ἐπίσκοπο τό Θεοφιλέστατο Νεκτάριο (Κελλῆ).

Ὁ ξαφνικός θάνατος τοῦ Ἐπισκόπου Νεκταρίου προκάλεσε μεγάλη δοκιμασία στήν νεοσύστατη Ἐκκλησία.

Ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ εὐλόγησε νά τόν διαδεχθεῖ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἰγνάτιος Σεννῆς. Ὁ π. Ἰγνάτιος μέ πανεπιστημιακή παιδεία, ἀσκητικούς ἀγῶνες στό Ἅγιον Ὅρος, ἱεραποστολικές ἐμπειρίες ἀπό τήν διακονία του στήν Καλκούτα τῶν Ἰνδιῶν, τό 2004 ἐξελέγη ἀπό τήν Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος Μαδαγασκάρης.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος μέ ταπείνωσι, ἐν μέσω πολλῶν κινδύνων, ἐμποδίων ἐπιτελεῖ ἀθόρυβα σημαντικό ἱεραποστολικό ἔργο.

Κατά τακτά διαστήματα ἔπειτα ἀπό Κατηχήσεις προσέρχονται στό Ἅγιο Βάπτισμα περί τά 300 ἄτομα. Γιά τοὺς ἔγγαμους μετά τό Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος ἀκολουθεῖ τό μυστήριο τοῦ Γάμου.

Ἱεροί Ναοί μέ τήν στήριξι ὀρθοδόξων ἀπό τήν Ἑλλάδα, Αὐστραλία, Ἀμερική ἔχουν ἀνεγερθῆ. Ὑπολογίζονται 80 εὐρύχωροι κτιστοί Ἱεροί Ναοί καί ἄλλοι ὑπό ἀνέγερσι πού κοσμοῦν τίς πόλεις καί ἐπαρχίες τῆς περιοχῆς καί ἐξυπηρετοῦν τίς λειτουργικές ἀνάγκες τῶν πιστῶν.

36 ἱερεῖς διακονοῦν τά Ἅγια Θυσιαστήρια καί βοηθοῦν τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ἰγνάτιο στίς δραστηριότητες του πρὸς τόν πονεμένο καί εὐγενῆ λαό τοῦ Θεοῦ.

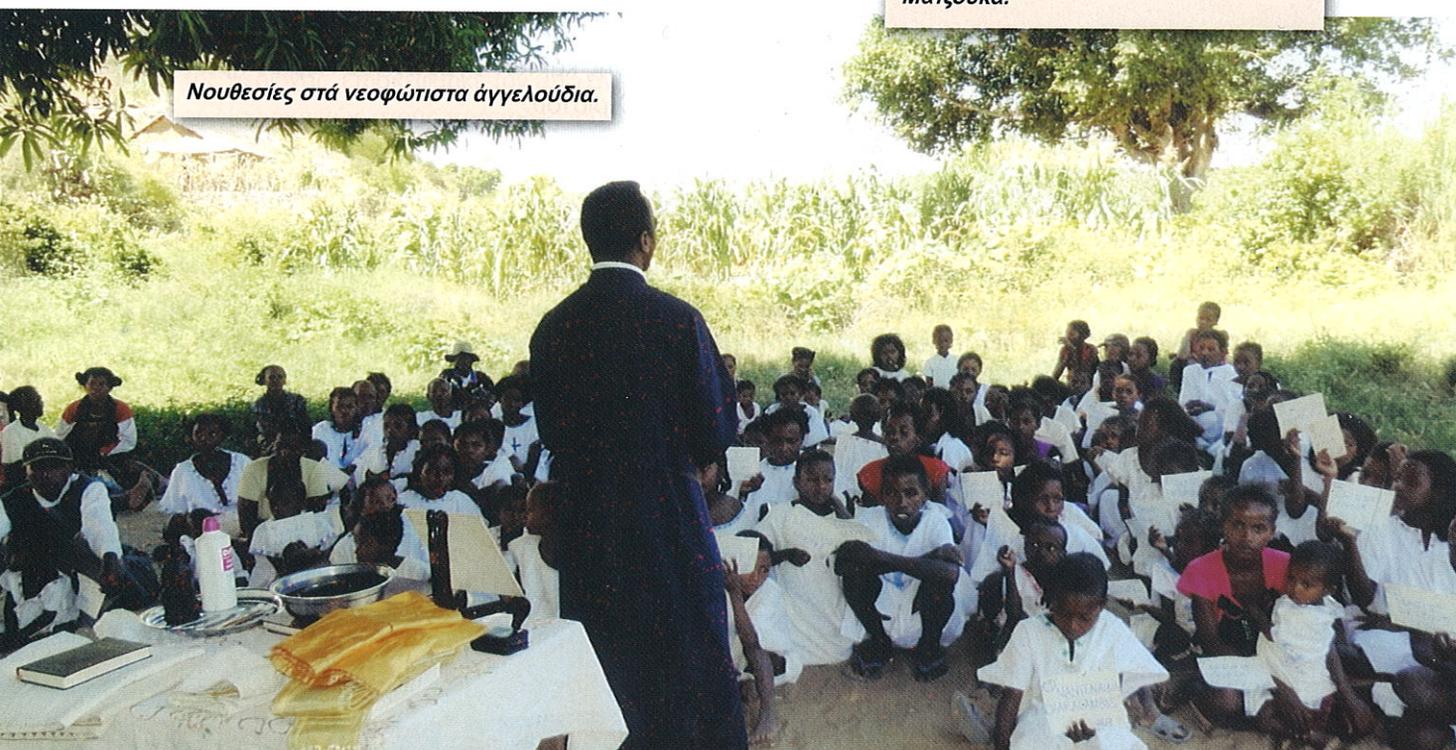
Μέ τήν ἀγρυπνη φροντίδα τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου λειτουργεῖ Ἐκκλησιαστική Σχολή διετοῦς φοιτήσεως γιά τοὺς ὑπομηφίους κληρικούς τῆς περιοχῆς.

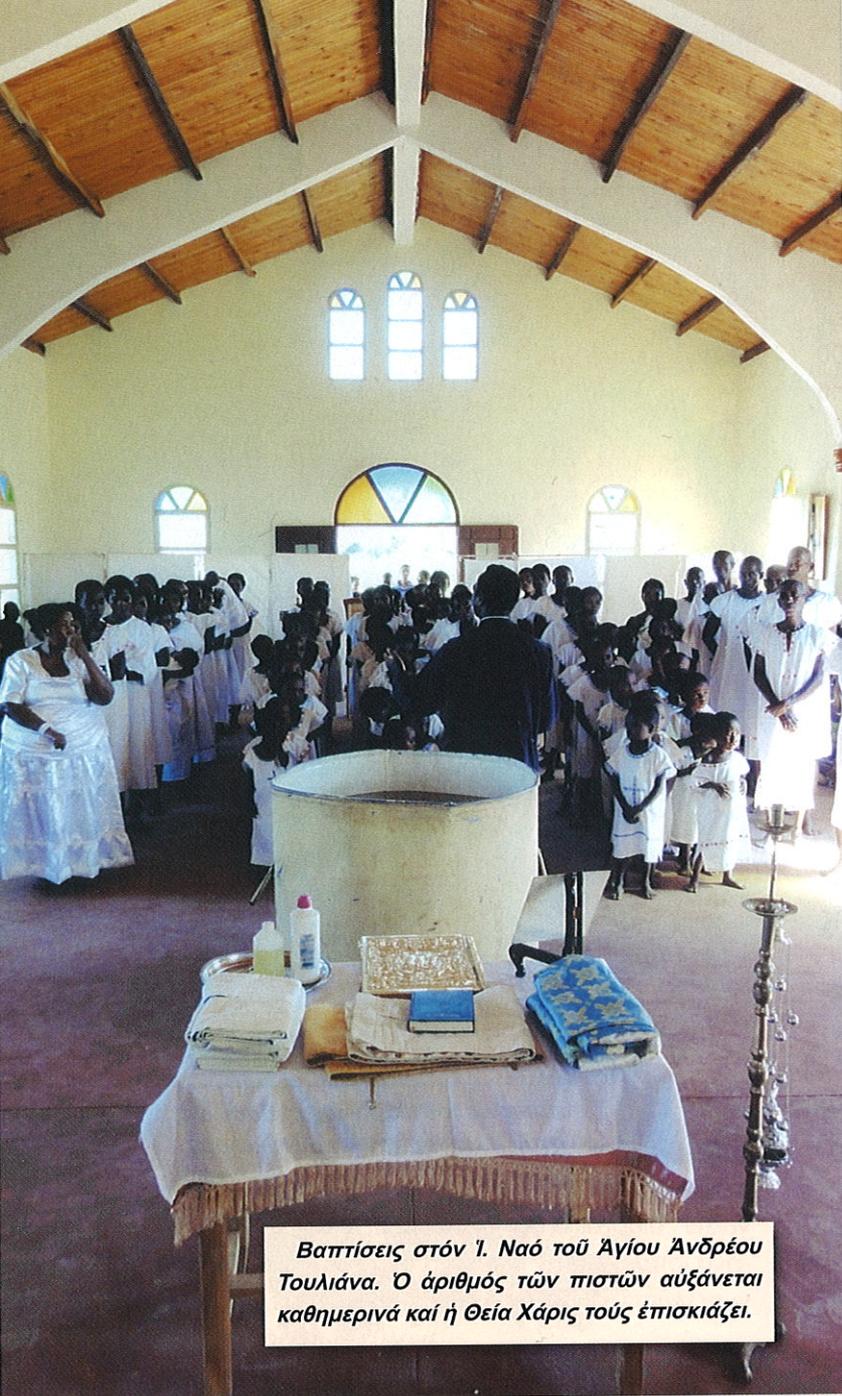
Κάθε μήνα ἐπίσης πραγματοποιεῖται καί τριήμερο σεμινάριο Λειτουργικῆς καί Ποιμαντικῆς Διακονίας γιά τοὺς κληρικούς. Τόν Αὐγουστο μήνα διοργανώνεται διήμερο σεμινάριο γιά τοὺς κατηχητές

Χειροτονία τοῦ ἱθαγενοῦς π. Βασιλείου στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ματζούκα.

Νουθεσίες στά νεοφώτιστα ἀγγελοῦδια.

Βαπτίσεις στον Ι. Ναό του Αγίου Ανδρέου Τουλιάνα. Ο αριθμός των πιστών αυξάνεται καθημερινά και η Θεία Χάρης τους επίσκοιάζει.

καί κατηχήτριες.

Βιβλία λειτουργικά καί πνευματικά έχουν μεταφρασθεί στην τοπική γλώσσα.

Στήν Ίερά Μητρόπολι Μαδαγασκάρης λειτουργοῦν Σχολεῖα, Νηπιαγωγεῖα, Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια. Οἱ μαθητές καί οἱ μαθήτριες λαμβάνουν τά ἀγαθά τῆς κατά Χριστόν ἀγωγῆς καί παιδείας. Στούς μαθητές παρέχεται πρῶνόν σουσίπιο.

Λειτουργοῦν ἐπίσης Ἱατρεῖα καί κλινικές μέ διάφορα τμήματα.

Σχολές Ραπτικῆς σέ διάφορες πόλεις κατάρτιζουν νέες καί κυρίες.

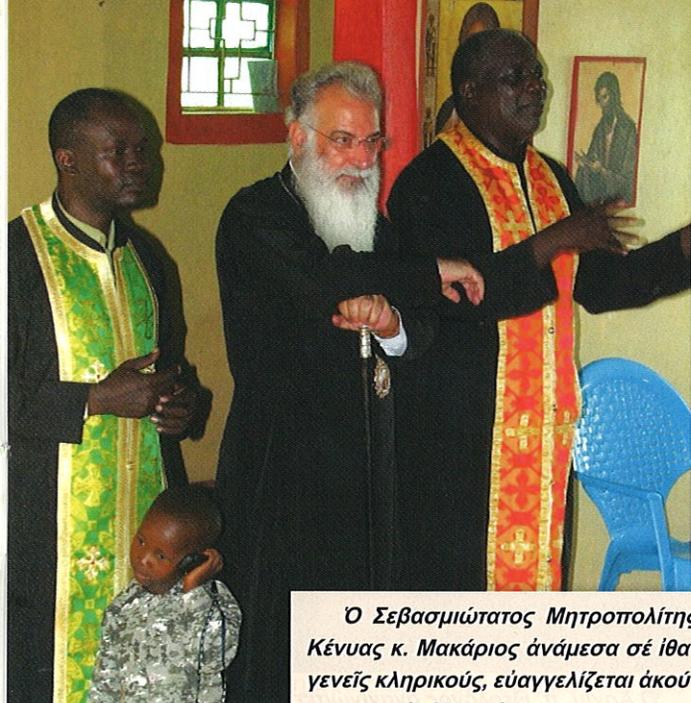
Τό Φιλανθρωπικό, Κοινωνικό ἔργο τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Μαδαγασκάρη εἶναι σημαντικό, ἀθόρυβο καί οὐσιαστικό. Σουσίπια διοργανώνονται, διανέμονται τρόφιμα καί ἐνδύματα, δεξαμενές γιά τό πολύτιμο ἀγαθό τό νερό κατασκευάζονται δίπλα στούς Ἱερούς Ναούς.

Οἱ δραστηριότητες τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως τήν καθιστοῦν πνευματική κυψέλη γιά τούς ἰθαγενεῖς ἀδελφοῦς.

Ὁ Κύριος ἄς χαρίζη ὑγεία καί δύναμι στόν ἀκούραστο Μητροπολίτη κ. Ἰγνάτιο, στούς συνεργάτες του, κληρικούς καί λαϊκοῦς, καί στούς εὐγενεῖς δωρητές πού ὡς καλοί κηρυναῖοι συμβάλλουν στήν διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας στά Ἔθνη καί τήν ἐπικράτησι τῆς εἰρήνης καί τῶν ἀγαθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἵδροφόρος μεταφέρει νερό σέ δεξαμενή τῆς Ἱεραποστολῆς. Οἱ ἰθαγενεῖς σπεύδουν νά γεμίσουν τά δοχεῖά τους καί νά ξεδιψάσουν ἀπό τό πολύτιμο ἀγαθό πού ἡ ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν τοῦς προσφέρει.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος ανάμεσα σε ιθαγενείς κληρικούς, ευαγγελίζεται άκουραστος τόν Χριστό.

Και τρίτος Ίερός Ναός στους πρόποδες του ὄρους Κιλιμάντζαρο.

Υστερα από ένα κοπιώδες και περιπετειώδες ταξίδι από τη Δυτική Κένυα έφθασε, άργά τό άπόγευμα τής 3ης Σεπτεμβρίου, στην περιοχή του Κιλιμάντζαρο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος. Τήν επόμενη, μαζί μέ τούς δύο ιερείς τής περιοχής, επισκέφθηκε τόν υπό άνέγερσι νέο Ίερό Ναό άκριβώς στους πρόποδες του ὄρους. Ὁ Σεβασμιώτατος εγκαινίασε, πρίν αρκετά χρόνια, τόν πρώτο Ίερό Ναό στό χωριό Ίλασίτ, άφιερωμένο στόν Άγιο Ίωάννη τόν Πρόδρομο (2004).

Ὁ νέος Ίερός Ναός βρίσκεται άκριβώς στά σύνορα τής Τανζανίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε ὄλους ὅσους εργάζονται στην περιοχή αυτή, ιδιαίτερα τούς ιερείς, έναν Κικούγιο και έναν Μασάϊ, άποφοίτους τής Πατριαρχικής Σχολής. Λίγο πρίν επιστρέψη στή Ναϊρόμπη, ὁ Σεβασμιώτατος κατέθεσε τόν θεμέλιο λίθο του νέου Ίερού Ναού, άφιερωμένου στόν Άγιο Ίωάννη τόν Χρυσόστομο. Άπευθυνόμενος ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τούς πιστούς τῶν δύο φυλῶν, Κικούγιο και

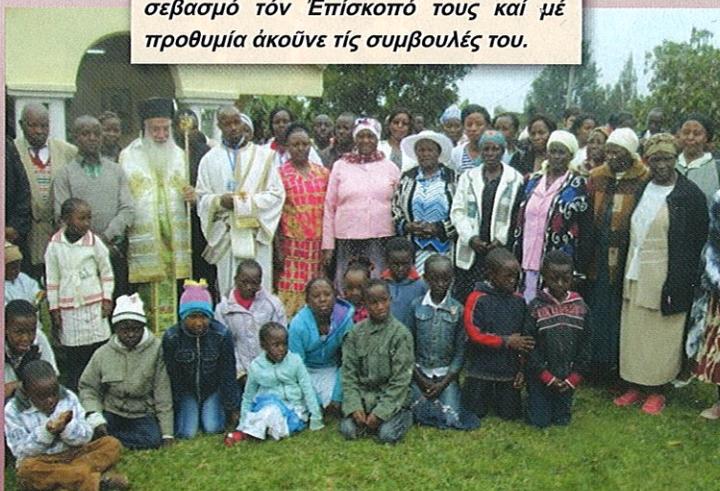
Μασάϊ, τόνισε ὅτι τό μήνυμα τής Ὁρθοδοξίας εἶναι διαχρονικό και ὑπεράνω φυλῶν και γλωσσῶν. Διαβίβασε στό τέλος τίσ πατρικές και πατριαρχικές εὐχές και εὐλογίες τής Α. Θ. Μ. του Πατριάρχου κ. Θεοδώρου Β΄.

Ὁ Σεβασμιώτατος στίς επισκέψεις του και στούς τρεῖς Ίερούς Ναούς θυμήθηκε μέ πολλή συγκίνηση τήν πρώτη του επίσκεψη, πρίν τριάντα τόσα χρόνια, ὅταν ὡς λαϊκός γύριζε, για νά γνωρίση τούς πιστούς και νά κατηχήση τόν κόσμο. Τήν εποχή εκείνη δέν ὑπῆρχε καν δρόμος, κάτι σαν μονοπάτι από χῶμα και πέτρες, πού για νά φθάση κανείς εκεί χρειαζόταν μία ὀλόκληρη μέρα· ἐνῶ τώρα μέσα σέ τρεῖς ὥρες από τή Σχολή ὡς τό Κιλιμάντζαρο εἶναι μία άνετη διαδρομή, άφου κατασκευάστηκε τελευταία, κανονικός ασφαλτωμένος δρόμος.

Μάλιστα ἔφερε στή μνήμη του τήν πρώτη νύκτα πού τόν ἔβαλαν νά κοιμηθῆ μέσα σέ μία καλύβα, καμωμένη από χόρτο και χῶμα, στό πάτωμα. Τό βράδυ οἱ ἑλέφαντες ἦταν εκείνοι πού πηγαινοέρχονταν και ἔκαναν ἕναν περίεργο θόρυβο. «Γιά μένα τόν άνίδεο και χωρίς πείρα, ὅπωςδῆποτε, προκαλοῦσε ἡ παρουσία τους φόβο και τό βράδυ δέν μπορούσα νά κοιμηθῶ, άφου ἦταν εκεί άπ' ἔξω και ἔκαναν ἔντονη τήν παρουσία τους».

Στό βάθος φυσικά, και λίγα μέτρα από τόν χῶρο αυτό, στεκόταν τό περίφημο ὄρος Κιλιμάντζαρο χιονισμένο, αἰώνιο και ὑπερήφανο. Πρίν αναχωρήση ὁ Σεβασμιώτατος, επισκέφθηκε στό σπίτι του τόν γηραιό ιερέα π. Ρωμανό, πού ἐδῶ και χρόνια ὑποφέρει από μία περίεργη ασθένεια. Προσευχῆθηκε και εὐχήθηκε ταχεῖα άνάρρωσι.

Οἱ πιστοί περιβάλλουν μέ αγάπη και σεβασμό τόν Ἐπίσκοπό τους και μέ προθυμία άκοῦνε τίσ συμβουλές του.

Ο Αρχιμ. π. Θεολόγος ἀναγινώσκει τὸ Ἱερό Εὐαγγέλιο στό κατανυκτικό Ναῖδριο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Θεία Λειτουργία στόν «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ» ἀπό τόν π. Θεολόγο.

Τήν Κυριακή 26/10/2014 ἑορτή τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου στό Ναῖδριο τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» λειτούργησε μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου ὁ Ἱεραπόστολος π. Θεολόγος.

Ὁ ἀγαπητός π. Θεολόγος ἦρθε δι' ὀλίγον στήν

Τό ἐκκλησίασμα τῶν μελῶν καί φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς μετέχει στήν θεία λατρεία καί στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς.

γενέτειρά του τήν Πάτρα, όπου είχαμε τήν χαρά τής προσωπικής επικοινωνίας.

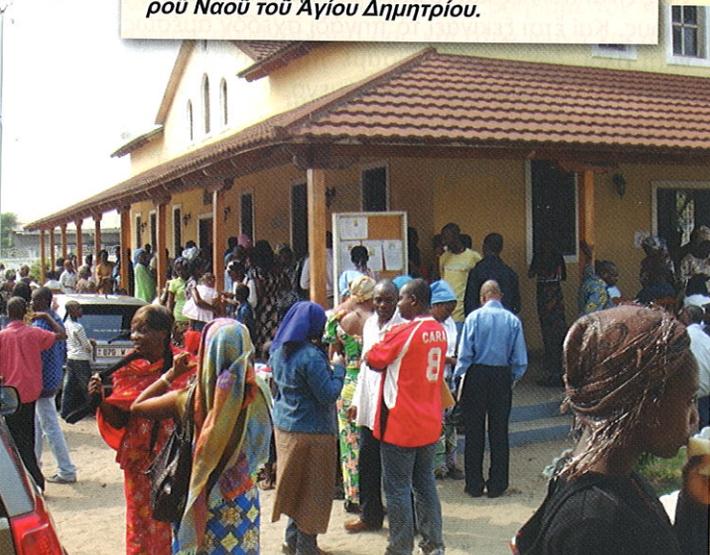
Ως γνωστόν ὁ π. Θεολόγος ἐπί δεκαετίαν ἔδρασε ἱεραποστολικά στό Κονγκό Μπραζαβίλ καί ἄφησε ἐκεῖ σπουδαῖο ἔργο γιά τό ὁποῖο ἔχει γίνει ἐκτενής ἀναφορά σέ προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ».

Μέ ἀρχιτεκτονικά σχέδια τοῦ π. Θεολόγου, τίς ἐπί τόπου ὁδηγίες του καί μέ δωρεές κυρίως ἀπό τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος καθεδρικός Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τά κτίρια πού τόν περιβάλλουν, προσωρινός Ναός πού μελλοντικά θά χρησιμοποιηθῆ ὡς αἴθουσα, ἐπισκοπεῖο, γραφεῖα καί ραδιοφωνικός σταθμός. Ἐπίσης οἰκοδόμησε Ἱερά Μονή, ἑπτά ἀκόμη Ἱερούς Ναούς, σχολεῖα, ἰατρεῖο καί ὄρφανοτροφεῖο καί δημιούργησε τίς κατάλληλες συνθήκες γιά τήν ἀνάπτυξη καί εὐρυθμη λειτουργία τής Ἱεράς Ἐπισκοπῆς.

Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας τό ἐκκλησίασμα παρακολούθησε στήν αἴθουσα τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ὁμιλία τοῦ π. Θεολόγου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε σέ ἐμπειρίες ἀπό τελευταία ἐπίσκεψί του σέ γειτονική χώρα. Ἀκολούθησε προβολή ἐγχρώμων διαφανειῶν πού προκάλεσαν μεγάλη αἴσθηση.

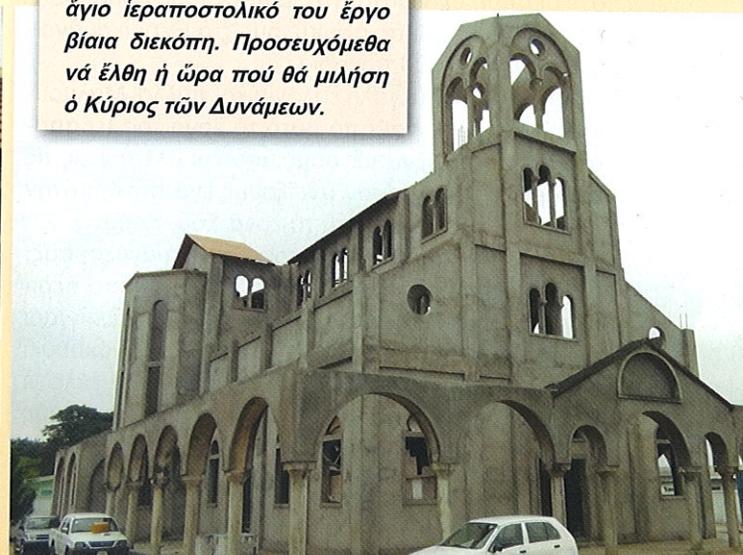
Ὅλοι τοῦ εὐχήθηκαν ἀπό καρδίας ὁ Κύριος νά τόν στηρίξη, ὥστε νά πορεύεται συνεχίζοντας τούς ἱεραποστολικούς του ἀγῶνες μέ τήν σεμνότητα καί ταπεινῶσι πού τόν διακρίνουν.

Μετά τήν ἀπόλυσι τής Θείας Λειτουργίας οἱ ἀφρικανοί πιστοί στόν προαύλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἡ εἰκόνα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου κοσμεῖ καί προστατεύει τόν προσωρινό Ναό στό Pointe Noire τοῦ Κονγκό Μπραζαβίλ.

Ὁ ἀναγειρόμενος Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου παραμένει ἀτελείωτος. Μετά τήν ἀπομάκρυνσι τοῦ π. Θεολόγου, τό ἅγιο ἱεραποστολικό του ἔργο βία διακόπη. Προσευχόμεθα νά ἔλθῃ ἡ ὥρα πού θά μιλήσῃ ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

Σπεύδουν οι ιθαγενείς νά άντλήσουν νερό από τό πηγάδι, πού ή 'Ιεραποστολή άνοιξε στό χωριό τους καί νά ξεδιψάσουν μέ άφθονο καί καθαρό νερό.

'Εξ' αίτίας τῶν πηγαδιῶν μας μπορεῖ νά ἰδρυθῆ καί ἔνορῖα.

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί σᾶς γράφουμε ἀπό τήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή τοῦ Μαλάουῖ. Ἐδῶ, μέ τίς εὐχές τοῦ ἐπισκόπου μας, διακονοῦμε τόν πάσχοντα συνάνθρωπο καί μπαίνει συγχρόνως σιγά-σιγά ὁ σπόρος τῆς Ὁρθοδοξίας μέσα στίς καρδιές τους.

Καθημερινά ἡ ἔλλειψις τροφίμων καί νεροῦ κάνει τοὺς ἀνθρώπους νά ὑποφέρουν καί ἔμεῖς λυπόμαστε μιά πού οἱ δυνατότητές μας νά τοὺς βοηθήσουμε εἶναι μικρές. Μᾶς ἀξίωσε ὁμως ὁ Θεός καί ἀνοίξαμε ἔως τώρα 30 πηγάδια.

Αὐτό εἶναι μιά μεγάλη εὐλογία καί πολλοί Μαλαουῖανοί εὐεργετοῦνται ἀπό αὐτό τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς μας. Συχνά μένουμε ἄφωνοι βλέποντας τίς ἀντιδράσεις τους, ὅταν ἀνοίξουμε ἕνα πηγάδι στήν περιοχή τους. Θαυμαστά τά ἔργα Σου, Κύριε.

Πόσα πολλά μπορεῖ νά προσφέρῃ ἡ ἀγάπη σας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί! Περισσότερα ἀπό ὅσα περιμένετε. Συχνά ἐπιλέγουμε νά κάνουμε ἕνα πηγάδι σέ μιά ἄγνωστη περιοχή, πού δέν ἔχουν ξανακούσει γιά Ὁρθοδοξία. Ὑποφέρουν ὁμως ἀπό τήν ἔλλειψι νεροῦ. Καί αὐτό γιά μᾶς εἶναι ἄρκετό γιά νά τοὺς

βοηθήσουμε. Τοὺς πλησιάζουμε μέ ἀγάπη καί τοὺς ρωτᾶμε:

- «Θέλετε ἕνα πηγάδι στήν περιοχή σας;».
- «Ἄν θέλουμε λέει..!»

Πετοῦν ἀπό τήν χαρά τους κάθε φορά.

Καί ἀφοῦ μᾶς δείχνουν τήν περιοχή, διαπιστώνουμε καί ἔμεῖς μέ τά ἴδια μας τά μάτια ὅτι οἱ ἀνάγκες εἶναι πολλές καί τό νερό ἀπαραίτητο ἀγαθό γιά ὅλους. Καί ἔτσι ξεκινᾷ τό πηγάδι σχεδόν ἀμέσως, γιατί ὅλοι, ἀφοῦ τοὺς δώσαμε τήν ὑπόσχεσι, περιμένουν μέ ἀγωνία τό ποθούμενο. Καί ὅταν ὀλοκληρωθῆ, δέν φαντάζεστε, ἀδελφοί μου, πόσο χαίρονται ὅλοι. Κάνουν σάν μικρά παιδάκια. Κάθονται γύρω-γύρω ἀπό τό πηγάδι καί δέν τό χορταίνουν. Βλέπουν τό νεράκι νά τρέχη, πλένουν τά πρόσωπά τους, πίνουν διψασμένα καί λαίμαργα, ἔρχονται μέ κουβάδες πού τοὺς κουβαλᾶνε στά κεφάλια τους, γιά νά γεμίσουν νερό καί νά πάρουν στά σπίτια τους. Τά παιδάκια παίζουν μεταξύ τους καί χύνουν νερό τό ἕνα πάνω στό ἄλλο. Εἶναι ἀπόλαυσι νά τά βλέπη.

Καί φυσικά δέν σταματοῦν νά εὐχαριστοῦν καί νά εὐλογοῦν καί νά εὐγνωμονοῦν τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας πού τούς ἔκανε τόσο μεγάλο καλό. Αὐτό ἦταν· ὁ σπόρος τῆς Ὁρθοδοξίας ἔπεσε· ναι· ἐξ' αἰτίας ἑνός πηγαδιοῦ. Εἶναι τόσο εὐγνωμονες πού τούς κερδίζουμε μέ τήν ἀγάπη μας. Καί ρωτᾶνε νά μάθουν περισσότερα γιά τήν Ὁρθόδοξία, γιά τήν Μητέρα Ἐκκλησία, τήν μόνη ἀληθινή καί σωτήρια. Καί ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ἐξαιτίας ἑνός πηγαδιοῦ ἱδρύονται ἐνορίες, γίνονται ὁμαδικές βαπτίσεις.

Μετά τούς χτίζουμε καί ἐκκλησία καί ἔτσι τό καλό ὁλοκληρώνεται. Διψᾶνε γιά νερό. Μά διψᾶνε νά μάθουν καί γιά τήν Πίστι μας, ὅταν καταλαβαίνουν τί θησαυρό κρύβουμε. Τέτοια Πίστι δέν τήν χάνουμε, μᾶς λένε. Καί ξεκινοῦν οἱ κατηχήσεις πού κρατοῦν τό λιγώτερο ἕνα χρόνο. Διαλέγουμε τούς κατηχητές ἀπό τό χωριό τους. Καί ἔρχονται γιά σεμινάριο στό ἱεραποστολικό μας Κέντρο στήν πόλι. Τούς δίνουμε φυλλάδια, τούς διδάσκουμε καί μετά φεύγουν γιά νά ἐπιστρέψουν στό χωριό τους καί νά μεταφέρουν τίς πολύτιμες γνώσεις πού ἀπέκομισαν. Καί μετά, Θεοῦ θέλοντος, θά ἔχουμε στήν περιοχή τίς ὁμαδικές βαπτίσεις.

Αὐτά μπορεῖ νά κάνη ἕνα πηγάδι, ἀδελφοί μου. Αὐτά μπορεῖ νά κάνη ἡ ἀγάπη. «Πίστις διά ἀγάπης ἐνεργουμένη». Ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτή πού θά φέρη τόν κόσμο στήν Ὁρθόδοξία. Ἡ ἀγάπη μαζί μέ τήν αὐτοθυσία. Τέτοιες θυσίες χρειάζονται. Θυσία εἶναι ἐπίσης, καί ὄλοι ἐσεῖς πού διαβάζετε τοῦτο τό ἄρθρο, νά προσευχηθῆτε θερμά γιά τήν ἱεραποστολή τοῦ Μαλαοῦ νά προκόψη, καθώς καί γιά ὅλες τίς Ὁρθόδοξες ἱεραποστολές στόν κόσμο. Ὅπου κι ἄν βρίσκωνται. Ὁ Θεός ἀκούει καί εὐλογεῖ.

Παρακαλῶ δῶστε μας πηγάδια στό Μαλαοῦ, γιά νά μποροῦμε νά σκορπίζουμε τήν ἀγάπη μας καί νά τούς ἀνακουφίζουμε. Νά βοηθᾶμε τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας καί στήν ψυχή καί στό σῶμα.

Παρακαλῶ προσεύχεσθε καί γιά κάτι ἄλλο. Ὁ Θεός νά μᾶς στείλῃ καί ἄλλους ἱεραποστόλους.

Εἴμαστε λίγοι, ἐνῶ οἱ ἀνάγκες εἶναι πολλές.

Μόνιμοι ἱεραπόστολοι μᾶς χρειάζονται.

Ὁ Θεός νά μᾶς εὐλογῇ ὄλους.

Σᾶς ἀσπάζομαι μέ ἀδελφική ἐν Χριστῷ ἀγάπη

**ιερέυς Ἐρμόλαος
ἀπό τήν ἱεραποστολή
στό Μαλαοῦ.**

Οἱ γυναῖκες κουβαλοῦν τό νερό στά σπίτια τους γιά νά καλύψουν ὅλες τίς ἀνάγκες πού ἀπαιτεῖ ἡ χρῆσι του.

Ὅχι μόνο νερό καί τροφή προσφέρονται στούς μικρούς ἀδελφούς ἀλλά καί εὐκαιρίες χαρᾶς.

Άπονομή πτυχίων στό Όρθοδόξο Πανεπιστήμιο του Κονγκό

Η άπονομή τών πτυχίων σέ δεκαπέντε άποφοίτους τής Θεολογικής Σχολής του Όρθοδόξου Πανεπιστημίου τής Κινσάσα στό Κονγκό. Οί άπόφοιτοι του Πανεπιστημίου είναι τό μέλλον τής Όρθοδόξου Ίεραποστολής στον τόπο τους. Θα γίνουν καί αύτοί φωτισμένοι θεολόγοι καί θα διαδώσουν σέ κάθε γωνιά τής πατρίδος τους τήν άληθινή πίστι.

Έορταστική έκδήλωσι στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου. Οί καθηγητές διδάσκουν τήν άπαιτούμενη γνώσι, ώστε νά άναδειχθούν κατηχητές καί ιερείς που θα διακονούν τό Άγιο Θυσιαστήριο.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ουγκάντα με Ὁρθόδοξους πιστούς στὸν ἀνεγειρόμενο Ἱ. Ναὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Vumba.

Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, Vumba, Ουγκάντα.

Ο Ἱ. Ναός ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, στὴν περιοχή Vumba Ουγκάντα, πού ἀποπερατώνεται, ἀποτελεῖ σημαντικὴ ἐπιτυχία καὶ πρόοδο, ὄχι μόνο τῆς συγκεκριμένης κοινότητας- μέσα στὴν ζωὴ τῆς ὅλης ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Bulami-, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν Ουγκάντα. Γι' αὐτὸ ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος θερμότερα εὐχαριστοῦμε ὅλους τοὺς συνεισφορεῖς τοῦ Συλλόγου σας στὸ εὐάρεστο τοῦτο ἔργο τοῦ Κυρίου μας. Ἡ κοινότητα αὐτὴ στὴν περιοχή Vumba παρουσιάζει ἀρκετὲς δυνατότητες νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ γίνῃ μία πλήρης τοπικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία... Ἀλλὰ τί θὰ πῆ «μία πλήρης τοπικὴ Ἐκκλησία;»

Ἰδιαίτερα ὑπάρχουν δύο βασικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἱεραποστολικῆς προσπάθειας ἐδῶ στὴν Ουγκάντα. α) Ὁ ὑπεύθυνος ἱερέας π. Ἰωσήφ Munonge νὰ συνεχίζῃ τὶς ἐπίπονες δραστηριότητές του καὶ νὰ τελῆ τὰ ἱερά Μυστήρια πρὸς ἀγιασμό τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν καὶ β) νὰ ὑπάρξῃ τὸ Σχολεῖο (Νηπιαγωγεῖο, Δημοτικὸ ἢ Γυμνάσιο) γιὰ τὴν τακτικὴ ἐκπαίδευσι, μόρφωσι καὶ περιφρούρησι τῶν παιδιῶν τῆς κοινότητος. Αὐτές οἱ δύο προϋποθέσεις, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Σχολείου, εἶναι πολὺ ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐδραίωσι τοῦ ἱεραποστο-

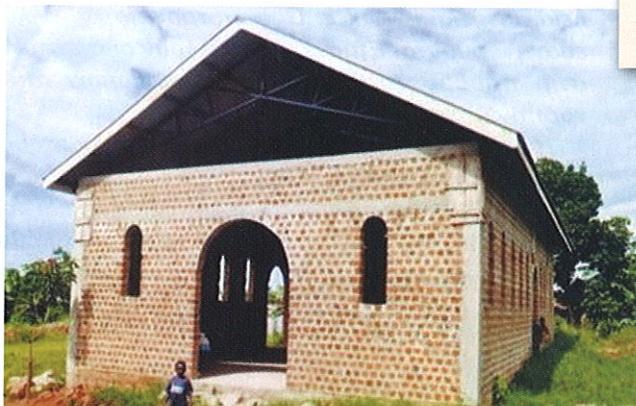
λικοῦ ἐνοριακοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ στὴν Ουγκάντα. Ἡ Ὁρθόδοξη κοινότητα Vumba χρειάζεται τώρα πάρα πολὺ τὸ Σχολεῖο, τὸ Δημοτικὸ κυρίως, γιατί τὸ πλησιέστερο εὐρίσκεται 5 χιλιόμετρα μακριά, στὸ Bulami κέντρο τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ.

Ἐπίσης ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐπιπρόσθετες προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ πλήρως μία κοινότητα. Παραδείγματος χάρι, τὸ ἐπαρκὲς μέγεθος τοῦ οἰκοπέδου, οἱ δραστηριότητες τῶν περισσοτέρων τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη τῶν πιστῶν, ἡ ἐνάρετη ζωὴ καὶ ἡ πρακτικὴ ἰκανότητα τοῦ ἱερέως, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται στὰ πολλαπλά του καθήκοντα.

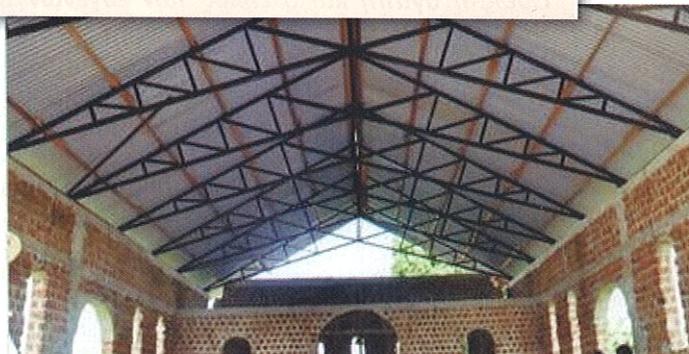
Ἀκόμη ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως οἱ πιστοὶ τῆς κοινότητος αὐτῆς ἔχουν διακριθεῖ κατ' ἐπανάληψι στοὺς διαγωνισμοὺς πού ὀργανώνονται κατὰ διαστήματα ἀπὸ τὴν δρᾶσι τῶν Ὁρθόδοξων Μητέρων Ουγκάντας.

Προσευχόμαστε καὶ παρακαλοῦμε τὸν Παντοδύναμο Θεὸ νὰ παρακινή περισσοτέρους πιστοὺς ὡς συνεισφορεῖς, ὥστε νὰ ἐπιτελήται ἀπρόσκοπτα τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο Του στὴν Ἁγία Αἰκατερίνη Vumba.

Ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολι Ουγκάντας

Οἱ ἐργασίες οἰκοδομήσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ στὸ στάδιο πού βρίσκονται σήμερα.

Οι μαῦροι ἄγγελοι, ὅπως ἀποκαλοῦσε ὁ π. Χαρίτων τὰ παιδιὰ τῆς Ἀφρικῆς στέκονται εὐλαβικά μπροστά στήν φάτνη τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀπευθύνουν προσευχές καί εὐχές γιά ὅλους ὅσους συμβάλλουν μέ τή βοήθεια τους νά γεννηθῆ στήν καρδιά τους τό Θεῖο Βρέφος.

Ἄς εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη τους χαρά καί εὐλογία γιά ὅλους μας τό νέο ἔτος 2015 καί ἔτη πολλά αἰώνια.

Στήν φάτνη τοῦ Χριστοῦ μας

Μέ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ ἡ Ἱεραποστολή στά Ἔθνη φουντώνει. Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀπανταχοῦ γνησίων ἱεραποστόλων εὐλογεῖται. Τό ὑστέρημα καί οἱ θυσίες τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς πιάνουν τόπο.

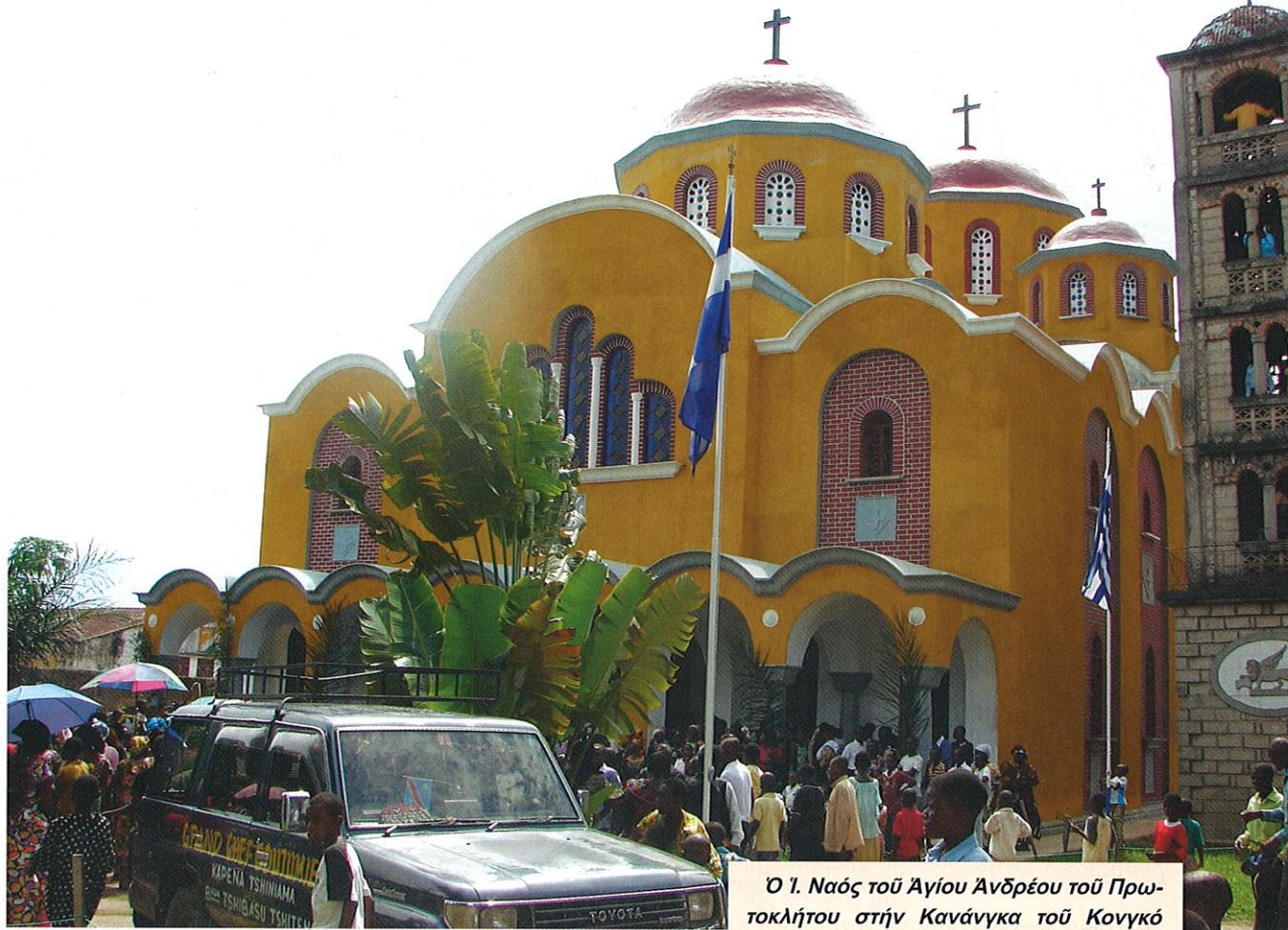
Ἡ οἰκονομική κρίσι μπορεῖ νά ἐπηρεάξῃ καί νά δυσκολεύῃ τήν ἐπέκτασι τῶν προσπαθειῶν. Ὅμως ἡ ἀγάπη καί ὁ ζῆλος τῶν εὐγενῶν δωρητῶν σπᾶνε τό φράγμα τῶν ἀντιξῶν καταστάσεων καί προσφέρει τά ἀπαραίτητα μέσα, ὥστε τό Φῶς τό Ἀληθινό νά ἐκπέμπῃ τίς ἀκτίνες του στόν κόσμο πού βρίσκεται στό σκοτάδι.

Οἱ ἱεραπόστολοι συστοιχοῦμενοι σέ ὅσα γράφει στήν ἐπιστολή του ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος «...ἡ πίστις, ἐάν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστι καθ'

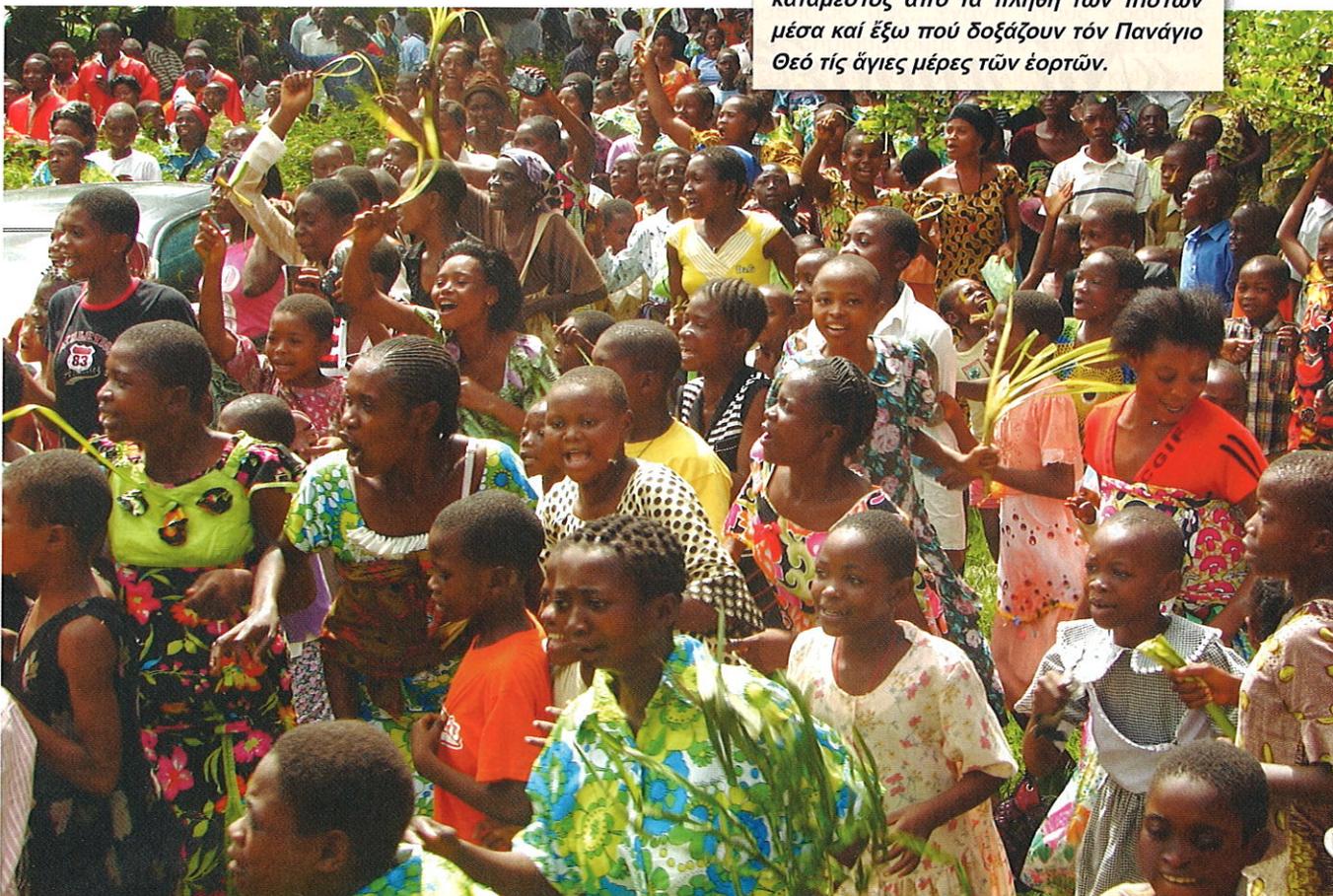
ἐαυτήν.» (2,17), παράλληλα μέ τό σωτήριο κήρυγμα ἀσκοῦν φιλανθρωπικό ἔργο ἀνακουφίζοντας πένητες, ἀσθενεῖς καί ἐν ποικίλαις ἀνάγκαις εὐρισκομένους ἀδελφούς μας. Ἀκόμῃ ἀναπτύσσουν πολλαπλές δραστηριότητες. Λειτουργοῦν Σχολεῖα, Ἱατρεῖα, Κλινικές, Ὀρφανοτροφεία καί ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα. Ἐπίσης συμβάλλουν οὐσιαστικά στήν πρόοδο καί εὐημερία τῶν ἀνθρώπων κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικό.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους καί γίνονται θαύματα.

Μέ τήν ἀγάπη εὐαγγελίζεται ἡ εἰρήνη καί τὰ αγαθά. Μέ τήν ἀγάπη ἡ χαρά πληρῶναι κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξι καί εἶθε νά τήν ζοῦμε ὅλοι μας.

Ο Ι. Ναός του Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου στην Κανάνγκα του Κονγκό κατάμεστος από τὰ πλήθη τῶν πιστῶν μέσα καί ἔξω πού δοξάζουν τόν Πανάγιο Θεό τίς ἅγιες μέρες τῶν ἑορτῶν.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καρθαγένης κ. Αλέξιος
ιεουργεί στον Μητροπολιτικό Ναό Τύνιδος.

«Νά προσέξουμε τίς προσωπικές μας συμπεριφορές»

Σεβ. Μητροπολίτου Καρθαγένης κ. Αλεξίου.

Στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Τύνιδος λειτούργησε καί κήρυξε στίς 28 Σεπτεμβρίου 2014 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρθαγένης κ. Αλέξιος καί ἀναφερόμενος στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας «...μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι,...» (Β' Κορινθίους 6, 3), τό ὁποῖο προσέγγισε μέ θεία φώτισι, μεταξύ ἄλλων τόνισε:

«... προσπαθώντας, ἀδελφοί μου, μέ ὅσο σὺφρονα νοῦ θά μπορούσε κανεὶς ἐν προκειμένῳ νά χρησιμοποιοῦν, νά ἐμβαθύνῳ στοὺς μεσοὺς καί γλυκεῖς ἀπὸ νοήματα λόγου τοῦ Θεοῦ Ἀποστό-

λου καί νά τοὺς φέρῳ ἐφαρμοζόμενους ἐδῶ στὴν σήμερον ζῶσα καί ἐνεργὴ ποιμαίνουσα καί ποιμαινομένη Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας, συναντῶ ἐμπόδια. Ἐμπόδια ἀπὸ τῆ ρεαλιστικῆ καί μέ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς θεώρησι τῶν πραγμάτων. Ἀναζητῶ στὴν ἄβυσσο τῆς ψυχῆς μου καί στόν κυκεῶνα τῆς σκληρῆς πραγματικότητος νά δῶ πῶς ἐφαρμόζουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τό «ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορινθίους 6,2)· ἀλλὰ γιὰ τοῦτο ὑψώνεται ἓνα ἐμπόδιο, πού ἀναρωτῶμαι ἐάν δυνάμεθα, ὡς καλοὶ ἀθλητές, νά κάνουμε τό ἄλμα τό μεγάλο ἢ ἂν σκοντάφουμε. Διότι πρέπει γιὰ νά κάνουμε αὐτό τό κατόρθωμα νά

μή δίδουμε καμμίαν σέ κανέναν άφορμή, πού θά προκαλή τόν ψόγον τής διακονίας μας... Μοναχοί καί διάκονοι, πρεσβύτεροι καί επίσκοποι, πολλοί καί νεώτεροι, φέρουμε πρώτοι τόν ζυγόν τής ευθύνης αυτής.

Νά προσέξουμε τίς προσωπικές μας συμπεριφορές, από τίς όποιες αυτοανααιρούμεθα ένώπιον Θεού καί ανθρώπων. Οί ίδιοι, όλοι μας, όφείλουμε νά αναρωτηθούμε εάν «συνιστώμεν έαυτούς ώς Θεού διακόνους».

Τούτο θά συνέβαινε μόνον μέ τήν προϋπόθεση ότι καί στήν ύπομονή θά άριστεύαμε καί στίς θλίψεις θά άντέχαμε. Καί στίς άνάγκες καί στίς στενοχώριες θά έλπίζαμε. Καί στίς πληγές του σώματος ή τής ψυχής θά είχαμε τήν παυσίπονο προσευχή σάν όπλο, αλλά καί στίς άκαταστασίες τής ζωής μας, πού είναι πάμπολλες τελευταίως, θά τακτοποιούσαμε τά πάντα, όπως ο Θεός Άπόστολος επιτάσσει: **«...έν κόποις, έν άγρυπνίαις, έν νηστείαις, έν άγνόητι, έν γνώσει, έν μακροθυμία, έν χρηστότητι, έν Πνεύματι Αγίω, έν αγάπη άνυποκρίτω, έν λόγω αληθείας,...»**

Άλλά τί λέγω, ο Έπίσκοπος; Είμαι άραγε άνυποψίαστος του τί πράγματι συμβαίνει, ως μή ωφείλα; Όχι βεβαίως. Για άς τά πάρετε ένα ένα καί πείτε μου πού καί σέ ποιά συμπεράσματα θά οδηγηθήτε. Πού ή ύπομονή; Πουθενά. "Η έλαχίστως κατ' έξαιρεσιν ιδιαιτέρως εύλογημένων από τόν Θεόν προσώπων.

Πού ή προσευχή, ή έλπίδα καί ή Πίστι έναντι τών θλίψεων καί του πόνου καί τής στενοχωρίας; Μόνον στους Αγίους μας, πού εύτυχώς πού υπάρχουν, για νά μάς φωτίζουν τό δρόμο μέσα στήν τυφλότητα μας.

Πού ή άνυπόκριτος αγάπη καί ή μακροθυμία; Άαχ, πόσο βαθύς θά έξβαινε ο στεναγμός τής καρδιάς μας για αυτή τήν φοβερή έλλειψη τής αγάπης καί τής μακροθυμίας... Καί μή νομίζετε ότι φέγω μόνον έσάς, τά λαϊκά μέλη τής Έκκλησίας. Όχι. Άφήστε καλύτερα νά μή ίδητε καί άπογοητευτήτε από τό πόση έλλειψη αγάπης δυστυχώς έχουμε καί έμείς «οί έν Χριστώ άδελφοί» μεταξύ μας καί πόσο αυτή ύποκαθίσταται πολλάκις από λόγους παχυλούς, γεμάτους είρωνεία καί άλλοτε συναισθήματα πού έκκλησιολογικώς άπάδουν στήν ποιότητα τής ψυχής καί του νοός καί στό ήθος ενός Όρθοδόξου κληρικού. Ό Θεός άς μάς κρίνη. Ό Θεός άς μάς τακτοποιήση μέσα μας καί ο Θεός άς μάς δώση σώφρονα νοϋν καί λογισμόν νά διορθωνώμαστε διαρκώς, άπομα-

κρύνοντας τήν διακονία μας από αυτό πού καί ο Θεός Άπόστολος σήμερα απεύχεται: **«ίνα μή μωμηθῆ ή διακονία».**

Πόσο όμορφοι οί Άποστολικοί λόγοι πού προσφέρουν, ως συνέχεια καί άπόρροια τής όλης παρουσίας καί διαδασκαλίας του Κυρίου ανάμεσά μας, τά άντίδοτα ίατρείας μας, τά όπλα νίκης κατά του κακού τής χαλεπής έποχής μας;

-ΑΓΑΠΗ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΣ, έναντι τής κακίας καί του φθόνου,

-ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ έναντι τών νέων μοντέλων ζωής. Διότι διανύουμε τήν έποχή τής φιγούρας, τών πολυτελών ένδυμάτων (σε λαϊκούς καί κληρικούς) ή καί άμφίων όχι κατά συνείδησιν καί επίγνωσιν, όπως θά λέγαμε για τόν Μ. Βασίλειο ή άλλους Αγίους μας, αλλά κατ' έπίδειξιν... Είναι, βλέπετε, ή έποχή του μανικετόκουμπου καί τής διπλής μανσέτας... χωρίς διάθεσιν επικριτικήν, αλλά για τίς περιπτώσεις μόνον έλλειψεως έσωτερικού περιεχομένου καί συνδυαστικής πνευματικότητας.

-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ έναντι στήν «μοναδική» καί «ιδιωτική» δικαιοσύνη τών άδίκων τής έποχής μας...

-ΑΛΗΘΕΙΑ έναντι στο ψεύδος καί στίς ήθελημένες ψευδαισθήσεις μας...έναντι στους κόσμους πού μόνον μας δημιουργούμε καί έν συνεχεία αυτοεγκλωβιζόμεθα σέ αυτούς, βαυκαλιζόμενοι καί έπαινούμενοι...

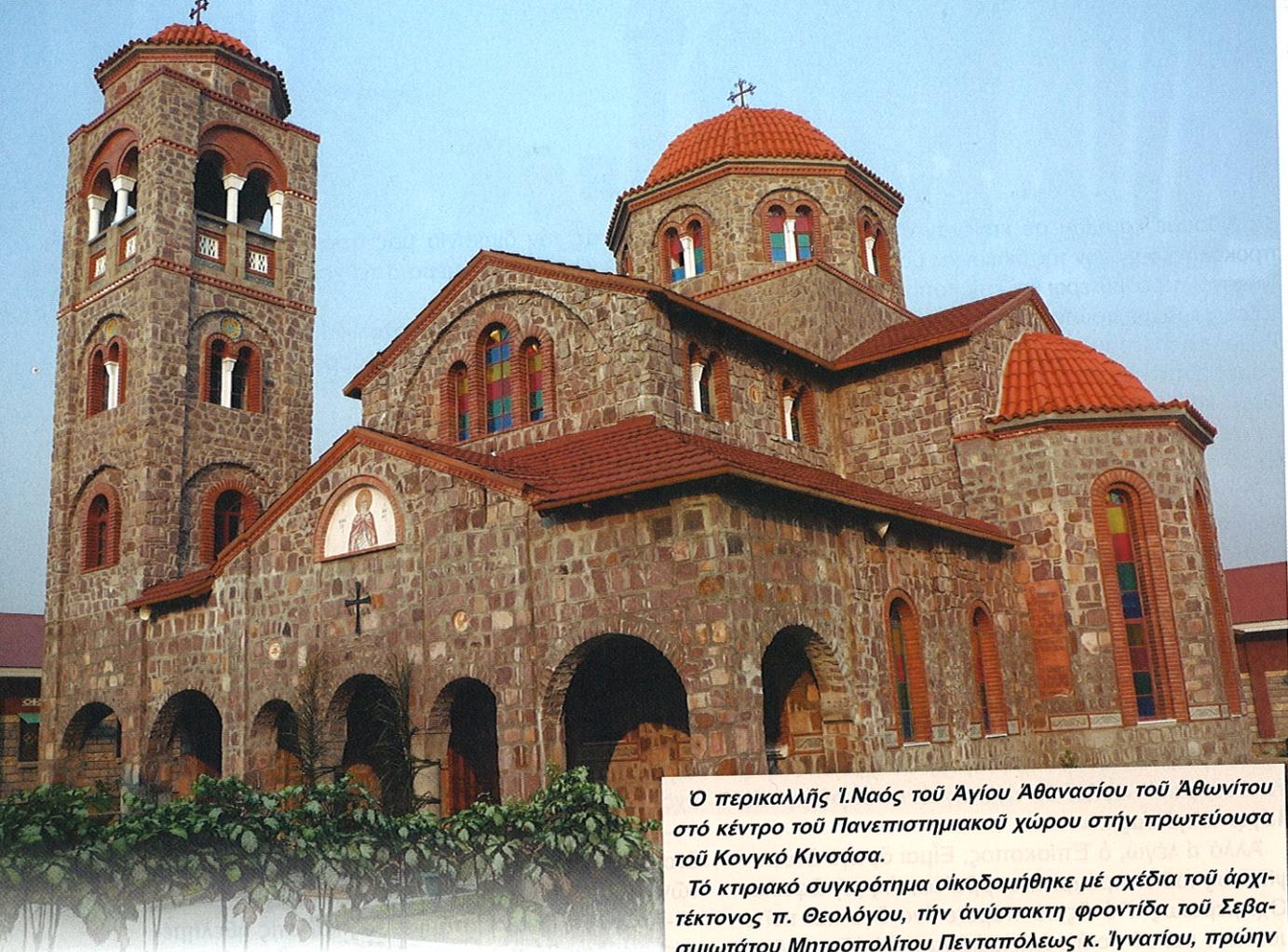
-ΕΠΙΓΝΩΣΙ του έαυτου μας καί κατάματη άντιμετώπισί του, έναντι στήν άγνοια τήν ύπαρξιακή μας,

-ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑ έναντι στον πνευματικό θάνατο τής έκτροπής μας από τό μονοπάτι του Θεού. Λυπούμενοι καί θανατούμενοι δηλαδή διαρκώς έμείς νά ζούμε χαίροντες τή χαρά του Κυρίου μας.

-ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ έναντι στήν άφελότητά μας νά πιστεύουμε ότι ή ύλική μας άνέχεια μάς καταδικάζει σέ δυστυχία. Τό αντίθετο ως πτωχοί, πλουτίζουμε τους πάντες μέ τόν πνευματικό μας πλοϋτο· καί ένώ φαινόμεστε νά μή έχωμε τίποτε στα χέρια μας, κατέχουμε τά πάντα έν Χριστώ.

Κλείνω, άδελφοί μου, μέ τό άπλό άδελφικό καί φιλικό κάλεσμα καί τήν έναγώνια φωνή του Έπισκόπου σας για καλή, δημιουργική, πνευματική περιόδο μέ ένότητα καί Πνεϋμα Χριστού.

Πηγή: Romfea.gr
28/9/2014

Ο περικαλλής Ι.Ναός του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου στο κέντρο του Πανεπιστημιακού χώρου στην πρωτεύουσα του Κονγκό Κινσάσα.

Τό κτιριακό συγκρότημα οικόδομήθηκε με σχέδια του αρχιτέκτονος π. Θεολόγου, τήν ανύστακτη φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ίγνατίου, πρώην Κεντρίας Αφρικής καί τς γενναίες δωρεές εξ Έλλάδος.

Ἐκπληκτικές ἐπαληθεύσεις.

1. Στήν τράπεζα τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς μας Σχολῆς (Kinshasa τοῦ Congo), μαζί μέ τόν «ἄρτον τόν ἐπιούσιον», προσφέρεται καί πνευματική τροφή· ὠφέλιμα γιά τίς ψυχές τῶν φοιτητῶν, ἀπαντή-

σεις σέ ἐρωτήματα θεολογικῆς ἢ ἄλλης φύσεως, πού θέτουν οἱ φοιτητές.

9 Νοεμβρίου.

Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

«Παιδιά, ὁ νεοφανείς Αὐτός ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι πασίγνωστος κυρίως ἀπό τά ἀναρίθμητα θαύματα, πού ἐνεργεῖ σέ ὅλα τά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς. Βέβαια καί στήν Ἀφρική.»

Πρὶν ἀπό ἐλάχιστα χρόνια στήν Kananga ἕνας νέος τῆς Ἐκκλησίας μας ἔπαθε ἀρρώστια περίεργη· δέν ἔτρωγε, δέν ἔπινε, δέν μιλοῦσε, κλειστά τά μάτια του ... Οἱ γονεῖς του ἀνήσυχον τόν μετέφεραν σέ ἰατρικό κέντρο. Οἱ γιατροὶ ἐκεῖ μαῦροι καί ἄσπροι, βρέθηκαν σέ ἀπορία καί ἀδυναμία.

Ἔμεινε ὁ νέος μας στήν πολυκλινική παρακολουθούμενος καί οἱ γονεῖς του μέ ἀγωνία περίμεναν νά δοῦν τήν συνέχεια καί τό τέλος.

Ἡ ἐντυπωσιακή Τράπεζα τοῦ Πανεπιστημίου γιά τούς φοιτητές πού εἶναι ὅλοι οἰκότροφοι.

Κάποια στιγμή ο άρρωστος νέος μας ανοίγει τὰ μάτια του και, άπευθυνόμενος στόν πατέρα του, τόν έρωτά:

-Μπαμπά, ποιός πέρασε τώρα από 'δω;

Ο πατέρας, έκπληκτος πρώτα πού μίλησε ο γυιός του, τού άπαντά:

-Δεν πέρασε κανένας, παιδί μου, από 'δω.

-Μπαμπά, πέρασε, κληρικός ήταν, μου έμοιαζε σαν τόν άγιο Νεκτάριο, πού τήν εικόνα του τήν έχουμε στήν Έκκλησία μας. Και μου είπε· «μή φοβάσαι, παιδί μου, θά γίνης καλά».

Ο νέος ήταν παιδί τού 'Ιεροϋ και βοηθοϋσε τόν Ιερουργό Ιερέα.

Άμέσως στήν συνέχεια ανακάθισε στό κρεβάτι του και ζήτησε από τούς γονείς του νά πιή νερό, νά φάη.

Τήν επόμενη μέρα υγιής και χαρούμενος επέστρεψε στό σπίτι του μέ τούς εύτυχείς γονείς του!

Μετά τρείς μέρες ήλθε και στήν 'Ιεραποστολή και μου διηγήθηκε τήν περιπέτειά του.

-Μεταξύ σας, παιδιά, είναι και φοιτητές Καναγκέζοι. Δέν άκούσατε κάτι γι' αυτά, πού σας διηγήθηκα;

-Σεβασμιώτατε, είναι εδώ ο 'ίδιος, συμφοιτητής μας! 'Εκπληξίς. Σηκώθηκε ο νέος μέ μειδίαμα και έβεβαίωνε τήν άλήθεια τών όσων διηγήθηκα στους φοιτητές.

2. 20 Αύγουστου 2014. Σέ εξέλιξι δύο Σεμινάρια στήν Kananga τού Congo: "Ένα για τούς ύπευθύνους ομάδων 'Ορθοδόξων χριστιανών τής υπαίθρου στό ανατολικό και δυτικό Kasai· κάπου 118 άνδρες. Και τό άλλο· νέοι, από 18-28 ετών, κάπου 160.

Στό Σεμινάριο τών ύπευθύνων, μετά τήν διδασκαλία θέτουν τὰ έρωτήματά τους οι Σεμιναριστές.

- Σεβασμιώτατε, είναι κάποιος, πού έχει συζύγους τρείς γυναίκες (πολυγαμικό τό σύστημα εδώ). Θέλει νά βαπτισθί· μπορεί;

- 'Όχι. Και θά σας διηγηθώ ένα γεγονός, πού συνέβη στήν περιοχή μας.

Ήταν ένας άρχηγός φυλής. Είχε τέσσαρες γυναίκες.

Πέρασαν κάπως τὰ χρόνια του. Έμαθε και ζητούσε από Ιερέα έγχρωμο, Ιεραπόστολο, νά βαπτισθί για νά σωθί.

Ο Ιεραπόστολος τού άπάντησε: «Η πολυγαμία είναι αντίθετη μέ τήν διδασκαλία και πρακτική τής 'Ορθοδόξου Έκκλησίας μας. Δέν μπορείς νά βαπτισθίς.»

Ο φύλαρχος ξεκίνησε τήν διαδικασία: άλληλογραφία μέ τούς γείτονες φυλάρχους. Τούς άνακοίνωνε τήν άπόφασί του και ζητούσε κατανόησι από τούς συναδέλφους του. 'Εκείνοι τού άπάντησαν: «Τό θέμα σου είναι προσωπικό. Είσαι ελεύθερος νά ενεργήσης όπως κρίνεις.

Κάλεσε τίς γυναίκες του και τούς είπτε άποφασιστικά: «Οί τρείς είστε από τώρα ελεύθερες από μένα· μπορείτε, ή καθεμία σας, νά συζευχθήτε μέ άλλον άνδρα. Έγώ θά κρατήσω μία σύζυγό μου· τήν πρώτη, τήν παλαιότερη, επειδή θέλω νά βαπτισθώ, νά γίνω 'Ορθόδοξος Χριστιανός, για νά σωθώ...»

Όταν επισκέφθηκε τήν επόμενη φορά ο Ιεραπόστολος τό χωριό του, ο φύλαρχος τού άνακοίνωσε τίς ενεργειές του και ώρίστηκε ή ήμέρα τής βαπτίσεώς του.

Τήν ήμέρα εκείνη έγινε «κοσμοχαλασιά» στήν περιοχή· βροχή καταρρακτώδης, κεραυνοί άμέτρητοι. «Αϋριο τό χωριό μας θά κλάψη πολλούς κεραυνόπληκτους» έλεγαν οι χωρικοί.

Τήν επομένη μέρα τό μόνο θϋμα τής «κοσμοχαλασιάς» ήταν ένα ψηλό παλμόδενδρο μπροστά στό σπίτι τού νεοφωτίστου φυλάρχου!..

Ο κόσμος σχολίαζε· «πολύ δυνατή ή Έκκλησία τών 'Ορθοδόξων!... ».

Από τήν τελευταία σειρά τών καθισμάτων ένας ύπεύθυνος σεμιναρίστας, όρθιος, ζητούσε επίμονα τόν λόγο.

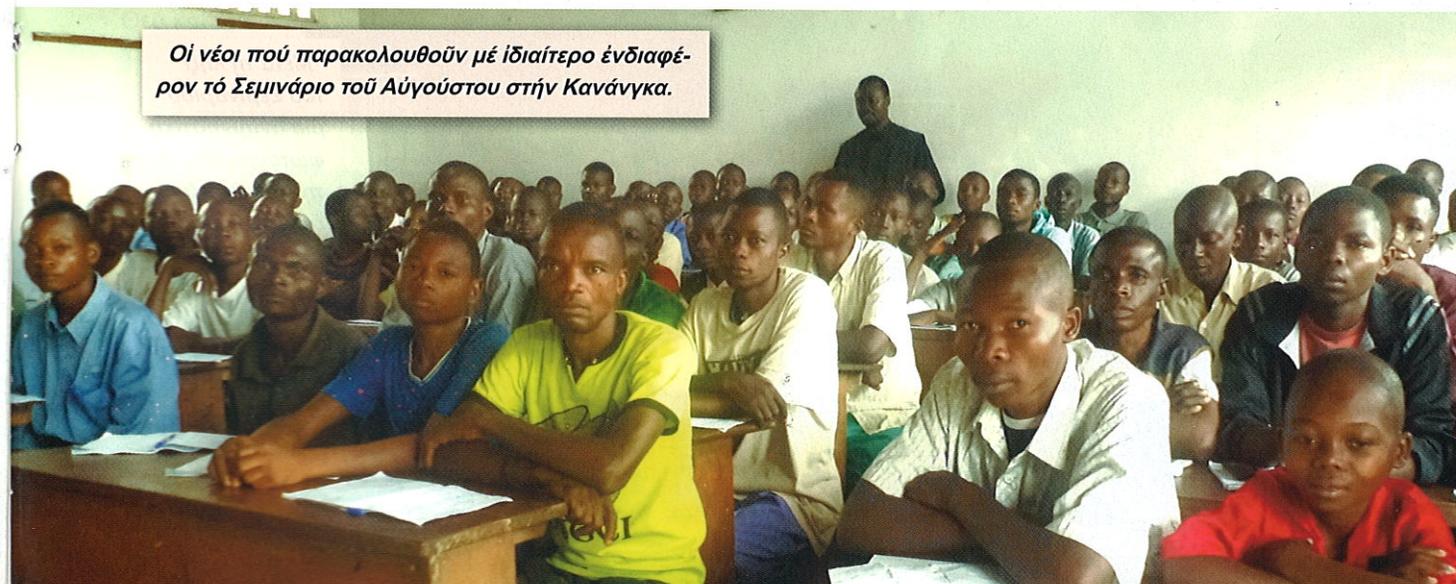
-Σεβασμιώτατε, εγώ είμαι ο γυιός αυτού τού φυλάρχου για τόν όποιο κάνατε λόγο.

'Εκπληξίς ο έπαληθευτής τής ιστορίας.

Προσέχουμε τίς πληροφορίες πού παίρνουμε και δίνουμε!

† ο Πενταπόλεως 'Ιγνάτιος

Οί νέοι πού παρακολουθούν μέ ιδιαίτερο ενδιαφέρον τό Σεμινάριο τού Αύγουστου στήν Κανάνγκα.

Συμβαίνουν και αυτά!

Μάγος ήλεγξε Όρθόδοξον

Ό Κογγολέζος R. βαφτισμένος Όρθόδοξος Χριστιανός. Καί μάλιστα από τά παιδικά του χρόνια. "Άνθρωπος τής Έκκλησίας!

Μεγάλωσε. "Έγινε οικογενειάρχης.

Μεγάλωσαν και τά προβλήματά του και τά βάσανά του.

Κουράστηκε. Ζαλίστηκε.

Τού ήρθε λογισμός, αλλά και άλλοι τό είπαν: «Δέν πᾶς σ' εκείνον τόν όνομαστό μάγο; Είναι δυνατός. Πολλοί τόν συμβουλευόταν και τούς λύνει τά προβλήματα τους».

Πήγε. Πήρε σειρά και περίμενε γιά τήν συνέντευξι. Ήταν άνήσυχος. Αύτός από παιδι χριστιανός και τώρα στόν μάγο γιά τήν λύσι τών προβλημάτων του!...

Άλλά τώρα ήρθε. Νά φύγη; Ούτε έτσι του άρρεσε ούτε άλλιώς ήσυχάζε.

Ήρθε ή σειρά του και μπήκε στά παραμέσα. Κάθισε άπέναντι στόν μάγο. Παρατήρησε ό ένας τόν άλλον.

-Ήρθα νά μου λύσης...

-Μά, έσύ τί δουλειά έχεις έδώ; Άλλοι και άλλοι έρχονται και παίζω τόν ρόλο μου. Άλλά σύ; Χριστιανός Όρθόδοξος και φοράς στόν λαιμό σου σταυρό...! (Και πώς ό μάγος είδε τόν σταυρό του R., πού τόν είχε σκεπασμένο μέ τό πουκάμισό του;) Δέν υπάρχει πιό μεγάλη δύναμις άπ' τόν σταυρό. Φύγε από μένα. Έγώ δέν μπορώ νά κάνω τίποτα γιά σένα.

Ό R. δέν είπε τίποτε. Ντράπηκε. "Έσκυψε τό κεφάλι. "Έφυγε. Μάθημα από τόν ...μάγο! Σέ ποιόν νά τ' όμολογήση;" Έκανε γκάφα. Τό είπε στόν έξομολόγο του και στους στενωτέρους φίλους του. Θά τό θυμάται.

Η μάγισσα είχε διάκρισι

Ή F. είπε νά βγή από τό άντρο της.

Και πού νά πάη; Κάποια παλαιά γνωστή της έκανε, λέγει, καλή οικογένεια. Από νέα ήταν τής Έκκλησίας. Άλλά από τότε πού ή F. άρχισε νά μπερδεύεται μέ τήν μαγεία, οι δρόμοι τών δύο χώρισαν γιά τά καλά. Ή Μαρία στήν Έκκλησία της και ή F. στά σκοτεινά έργα της.

Βρήκε τό σπίτι της Μαρίας ή μάγισσα. Τό σπίτι άπ' έξω φάνηκε καθαρό, μέ λουλούδια, μέ νοικοκυριό...

Νά μπή; Νά μήν μπή;

Μπήκε μέ ευγένεια και καλά λόγια.

-Έλα F. Κάθισε νά σου προσφέρω δροσερό νερό! Πώς από δώ; Μπά κι έχασες τόν δρόμο σου; "Η... ήρθες νά μάς κάνης μάγια; (τόπε στ' άστεία, στά σοβαρά ή Μαρία.)

-Έδώ νά κάνω μάγια; Μέ τό πού μπήκα στό σπιτικό σου, βλέπω τίς εικόνες πού έχεις στους τοίχους, δεξιά και άριστερά. Έδώ δέν μπορώ νά κάνω τίποτε. Και, γιά νά πώ τήν άλήθεια, κυττώ τήν πόρτα νά φύγω!

Δέν τήν ανάπαυε τό περιβάλλον του σπιτιού της κυρίας Μαρίας.

"Έφυγε ή φωχιά. Γύρισε στό άθλιο περιβάλλον της. Δέν θά ξαναερχόταν στό εύλογημένο σπίτι της Μαρίας. Ή ίδια τό καταλάβαινε, ήταν καταδικασμένη! Ή παλιά γνωστή της,... "Άχ νά ήταν στήν θέσι της.!

† ό Πενταπόλεως Ίγνάτιος

Μετά τή λήξι του Σεμιναρίου μία άναμνηστική φωτογραφία, πού θά θυμίζει όσα έζησαν και ώφελήθηκαν μέ τήν συμπυκνωμένη πνευματική τροφή πού είχαν τήν εύκαιρία νά λάβουν.

Άσκησι καί Ίεραποστολή Άγιος Πορφύριος ὁ Κausοκαλυβίτης 1906-1991

Ο ἱ Άγιος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀνάδειξι τους σέ κάθε ἐποχή, εἶναι μιά ξεχωριστή εὐλογία, μιά πηγή πνευματικού πλουτισμοῦ. Μέ τούς ἀγῶνες τους οἱ Άγιοι ἀποκαλύπτουν τή ζωή τῆς Χάριτος καί τό παρόν μέ τό ἀντίκρισμα τῆς αἰωνιότητος.

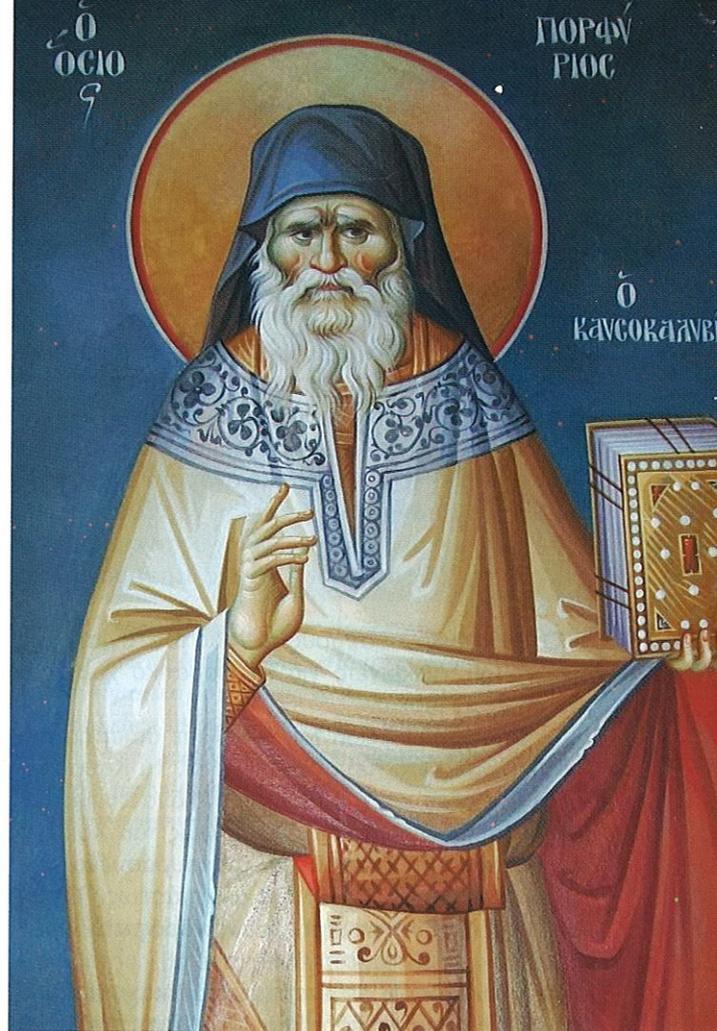
Μιά τέτοια ὑπαρξι ἦτο καί ὁ Άγιος Πορφύριος ὁ Κausοκαλυβίτης, ἄνθρωπος πού ἀγαποῦσε ἀληθινά τόν Θεό καί τούς συνανθρώπους του. Ἔζησε ἀθόρυβα. Πόθο εἶχε νά προσφέρη, νά διακονῆ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο.

Άσκητής –πάντα Κausοκαλυβίτης

Ὁ Άγιος Πορφύριος, ὅπως καί ὄλοι οἱ Άγιοι τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά καταξιωθῆ νά προσφέρη στήν κοινωνία, στους συνανθρώπους του πέρασε ἀπό τό καμίνι τῆς κατά Χριστόν ἀσκήσεως.

Οἱ ἀγῶνες τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν προσέγγισι τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι εὐκολοι, ἀπαιτοῦν πίστι στό Θεό, ταπεινῶσι, διαρκῆ ἐπαγρύπνησι.

«Ἐγώ προσπάθησα μέ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ νά πλησιάσω τόν Θεό καί εὐχομαι καί σεῖς νά κάνε-

τε τό ἴδιο» ἀναφέρει στήν πνευματική του Διαθήκη ὡς παρακαταθήκη. Δέν ἀγάπησε ὑλικά πράγματα, δέν οικειοποιήθηκε φθαρτά.

Γεννήθηκε τό 1906 στό μικρό χωριό Άγιος Ἰωάννης Καρυστίας τῆς Εὐβοίας ἀπό εὐλαβεῖς καί πολύτεκνους γονεῖς. Κατά κόσμον ὠνομάζετο Εὐάγγελος Λεωνίδα Μπαῖρακτάρης. Ὡς πολῦτιμα ἐφόδια γιά τήν ζωή του οἱ γονεῖς του τοῦ ἐνέπνευσαν τόν σεβασμό στόν Θεό, τήν ἐργατικότητα καί τιμιότητα.

Λόγοι οἰκονομικοί καί κοινωνικοί δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά σπουδάσῃ. Φοίτησε μόνο στήν Α΄ καί Β΄ τάξι τοῦ Δημοτικοῦ τοῦ χωριοῦ. Ἀπό τήν φιλομάθειά του ὁμως ὑπῆρξε αὐτοδίδακτος. Ἀπό παιδί διάβασε τό Βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, πού τόν ἐνέπνεε.

Εὐρέθηκε ἀπό ζῆλο στό Άγιον Ὄρος καί ἀσκήτευσσε σέ Σκήτη στά Κausοκαλύβια.

Ἡ ζωή του διεκρίνετο στήν πνευματική ἐγρήγορσι πού ἐξασκοῦσε τόν ἑαυτό του στό νά ἀκούη, νά διακρίνη, νά κατανοῆ τή Φωνή τοῦ Θεοῦ, τό θέλημα τοῦ Οὐράνιου Πατέρα μας, νά γεύεται τήν ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο καί νά τήν

άνταποδίδη στους συνανθρώπους του.

Ὁς δόκιμος μοναχός ἔλαβε τό ὄνομα Νικήτας καί πράγματι νικοῦσε τόν ἐγωϊσμό καί τά πάθη του. «Νά γίνης ἀθάνατος ἀπό τά τώρα, πεθαίνοντας γιά τόν κακό ἑαυτό σου», ἔλεγε.

Κατά τήν χειροτονία του ὡς κληρικός (διάκονος - ἱερεύς τῶν Ἁγίων Μυστηρίων) ἔλαβε τό ὄνομα Πορφύριος ἀπό τόν Ἱεραπόστολο Ἅγιο Πορφύριο ἐπίσκοπο Γάζης τοῦ 4ου αἰῶνος, τόν ὁποῖον εὐλαβεῖτο ἰδιαίτερα. Καί τά τρία ὀνόματά πού ἔλαβε τά ἐτίμησε. **Εὐάγγελος**, Ἄγγελος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, **Νικήτας**, γιά τούς πνευματικούς του ἀγῶνες, **Πορφύριος**, γιά τίς ἱεραποστολικές του διακονίες.

Ὁ Θεός εὐλογοῦσε τούς κόπους του, ἀγίαζε τήν ὕπαρξί του. Διεκρίνετο γιά τό διορατικό χάρισμα, τήν χάρι τῶν ἰάσεων.

Σέ ὀλόκληρη τή ζωή του διετέλεσε ἀσκητής τοῦ Ἁγίου Ὁρους « ὁ Καυσοκαλυβίτης». Τά Καυσοκαλύβια ὑπήρξαν καί ἡ ἀφειρηρία τῆς ἀναγεννήσεως του, ὁ τόπος πού πρωτοεῖδε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί τόπος πού ἀναπαύεται τό κουρασμένο του σῶμα μέ τήν προσδοκία τῆς ἀναστάσεως. Ὅπου καί ἄν ἔδρασε, ἄφησε ἵχνη ἀγίου ἀνδρός στό Ἅγιον Ὅρος, στήν Εὐβοία, στήν Ἀθήνα.

Δέν ποθοῦσε, δέν ἐδένετο μέ τά ὑλικά, τά ἐφήμερα, τίς ἀνθρώπινες δόξες-τιμές, ἀνέπνεε τήν αὔρα τοῦ αἰωνίου.

Ἀπό τίς ἐμπειρίες του ἔλεγε **«Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπάει πολύ, μᾶς ἔχει στό νοῦ Του κάθε στιγμή καί μᾶς προστατεύει. Πρέπει νά τό καταλάβουμε αὐτό καί νά μή φοβόμαστε.» «Μέ τόν Χριστό παντοῦ. Χωρίς τόν Χριστό πουθενά. Ζωή χωρίς Χριστό δέν εἶναι ζωή.» «Ἐνα ἔχω καταλάβει ὅτι, ὅταν κανεῖς γνωρίση τόν Χριστό καί τόν ἀγαπήση καί ἀγαπηθῇ ἀπό τόν Χριστό, ὅλα μετά εἶναι καλά καί ἅγια καί χαρούμενα καί εὐκόλα.»**

Ἱεραπόστολος στήν ἔρημο τῆς Ὁμοιοίας.

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης τήν ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, **«τήν ὑπερέχουσα πάντα νοῦν»**, πού ὡς **«τόν πολύτιμον μαργαρίτην»** εὔρε, δέν τήν κρατοῦσε ὡς προσωπικό του κτῆμα, ἔσπευδε νά τήν εὐαγγελίζεται, νά τήν γνωστοποιῇ στους συνανθρώπους του.

Μέ τήν **«έν Χριστῶ»** ζωή του, πού ἐμοιάζε ὡς τό φῶς, διεκέρυττε σέ κάθε ἄνθρωπο.

«Ὁ Χριστιανός, ὅταν βρῇ τόν Χριστό, ὅταν γνωρίση τόν Χριστό, ὅταν ὁ Χριστός ἐγκύφη μέσα στήν ψυχούλα του καί τόν αἰσθανθῇ θέλει νά φωνάξῃ καί νά τό λήη παντοῦ, θέλει νά λήη γιά τό Χριστό, τί εἶναι ὁ Χριστός.»

Ἡ ἱεραποστολή ἐξέφραζε τόν δείκτη τῆς ἐσωτερικῆς του ἀναγεννήσεως.

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος **«μεταλαμπάδευε»** ἱεραποστολικά τό **«ἄκτιστο φῶς»** ὡς τό ἐπιτακτικό του καθηκον, ὡς τήν ἀναγκαιότητα πού τόν κινοῦσε στήν ἐκπλήρωσι τοῦ **«οὐαί δέ μοί ἐστιν, ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι» (Α΄ Κορ. 9, 16).**

Στήν Ὁμόνοια Ἀθηνῶν, στά Καλίσσια τῆς Πεντέλης, στό Μήλεσι τῆς Μαλακάσας καί ὅπου ὑπήρχαν τά ἀσκητήριά του ἐκεῖ συνυπήρχαν καί τά ἱεραποστολικά του κέντρα. Στόν βίο του, Ἄσκησι καί Ἱεραποστολή συνυφαίνοντο.

Ὁ ἴδιος ἀνέφερε: **«Ἄν θέλης, μπορεῖς νά ἀγιάσης καί μέσα στήν Ὁμόνοια.» «Μπορεῖς νά ζῆς στήν ἔρημο καί νά κουβαλᾷς μέσα σου τόν κόσμο καί νά εἶσαι στόν κόσμο καί νά ζῆς στήν ἔρημο.»**

Οἱ ἱεραποστολικές του δραστηριότητες κινήθηκαν σέ διάφορες κατηγορίες, θά λέγαμε, ἀνθρώπων.

-Στούς ἀνθρώπους μέ δοκιμασίες τῶν ἀσθενειῶν.

-Στούς πιστούς στό Ἐξομολογητήριο.

-Στούς συνανθρώπους πού κάποια ἐσωτερική ὤθησι τούς κινοῦσε νά τόν πλησιάζουν.

Γιά τόν κάθε ἄνθρωπο **«ὡς εἰκόνα Θεοῦ»** ἡ χριστιανική του ἀγάπη ἐξεύρισκε τούς τρόπους προσεγγίσεως.

Ὡς καλός Σαμαρείτης

Ἐπί τριάντα τρία χρόνια (1940-1973) ἀθόρυβα στόν μικρό Ἱ.Ναό τοῦ Ἁγίου Γερασίμου στήν Πολυκλινική Ἀθηνῶν στήν Ὁμόνοια ὡς ἱερεύς τοῦ Ὑψίστου δοξολογοῦσε τόν Θεό καί διακονοῦσε ταπεινά τούς ἀρρώστους. Ὡς **«καλός Σαμαρείτης»** συμμετεῖχε στόν ἀνθρώπινο πόνο. Συνειργάζετο μέ τούς ἰατρούς, ἀρκετές φορές μέ φωτισμό τούς κατηύθυνε σέ ἐπιτυχεῖς διαγνώσεις ἀσθενειῶν. Μέ τό νοσηλευτικό προσωπικό, τούς συγγενεῖς τῶν ἀσθενῶν μεριμνοῦσε καί γιά τήν ἀνακούφισί τους ἀπό τούς σωματικούς πόνους, ἀλλά καί γιά τήν ἐν γένει ψυχοσωματική τους ὑγεία διά τῶν Ἁγίων Μυστηρίων. Ὁ Διευθυντής τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν μέ θαυμασμό γιά τήν προσφορά του ἔλεγε: **«Βρῆκα παπά τέλειο, ὅπως τόν θέλει ὁ Χριστός».** Αὐτό

ἐξέφραζε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι πού ἔχειρε ἀπὸ ὄλους.

Ὡς Πνευματικὸς μέ τὸ χάρισμα τῆς διακρίσεως.

Ὅσοι εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ τὸν γνωρίζουν προσωπικά ἀναφέρουν γιὰ τὸν σεμνὸ καὶ ἐνάρετο κληρικὸ, ἀπέριπτος στὴν ἐμφάνισί του, ἱεροπρεπῆς μέ εὐλάβεια καὶ κατάνυξι κατὰ τὴν τέλεσι τῶν λειτουργικῶν του καθηκόντων. Ὡς Πνευματικὸς Πατέρας διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως μέ τὴν κατανόησί του εἰρήνευε τοὺς πιστοὺς καθότι ὑπῆρξε ὁ διακριτικὸς Γέροντας.

Τὰ πνευματικά του παιδιά ἀναρίθμητα, ἀνθρωποὶ κάθε ἡλικίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικὸ. Ἐνέπνεε τοὺς νέους στὴν πορεία πρὸς τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐνεθάρρυνε ἰδιαίτερα τοὺς οἰκογενειαρχες στὴν ἀντιμετώπισι τῶν ποικίλων ἐπιτακτικῶν καὶ καθημερινῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς, τοὺς κατήλυθε στοὺς πνευματικούς ἀγῶνες.

Ἔλεγε: **«Εὐτυχία μέσα στό γάμο ὑπάρχει, ἀλλά ἀπαιτεῖ μιὰ προϋπόθεσι, νὰ ἔχουν ἀποκτήσει οἱ σύζυγοι πνευματικὴ περιουσία, ἀγαπῶντας τὸ Χριστὸ καὶ τηρῶντας τίς ἐντολές Του. Ἔτσι θὰ φτάσουν νὰ ἀγαπιοῦνται ἀληθινὰ μεταξύ τους καὶ νὰ εἶναι εὐτυχισμένοι».**

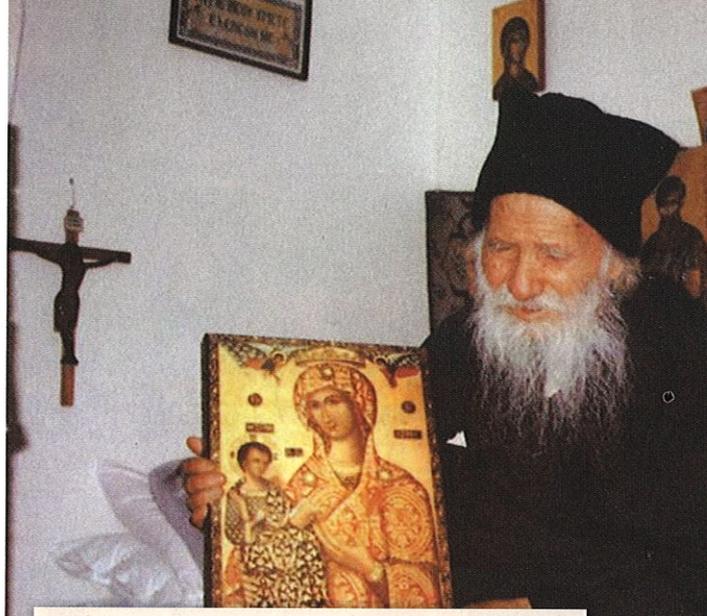
Γιὰ τὴν διαπαιδαγῶγισι τῶν παιδιῶν τόνιζε:

«Τὰ παιδιά πρέπει νὰ μεγαλώνουν μέ τὸ χᾶδι τῆς μητέρας καὶ μέ τὸ χᾶδι τοῦ πατέρα, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ προσέχη, ὥστε νὰ μὴν εἶναι πολὺ σκληρός. Κάθε φορά πού λές «Κύριε, ἐλέησε τὸ παιδί μου», τὸ παιδί σου παίρνει ἕναν ἀγαθὸ λογισμό ἀπὸ τὸν Χριστό».

Ὁ ὑπομονετικὸς Πατέρας.

Τὸν Ἅγιο Πορφύριο πλησίαζαν ἀνθρωποὶ μέ ποικίλες ἰδεολογίες: βαπτισμένοι, ἀλλὰ ἀδιάφοροι πρὸς τὴν Ἐκκλησία ἢ μέ ἀμφισβητήσεις - τοποθετήσεις, χριστιανοὶ διαφόρων δογμάτων-ὁμολογιῶν, ὀπαδοὶ ἄλλων Ἐρησκειῶν κ.λ.π.

Σέ ὄλους ἐφήρμοζε τὴν εἰκόνα, πού ἀναφέρεται στό Βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως· ὅπως ὁ Χριστὸς ἴσταται ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούει, χωρὶς νὰ τὴν παραβιάζη, ἀλλὰ περιμένει τὴν ψυχὴ μόνη της κι ἐλεύθερα νὰ τὸν δεχτῆ **«ἔτσι κι ἐμεῖς (παρατηροῦσε) νὰ στεκώμαστε μπροστά στὴν κάθε ψυχῇ».**

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὡς παρακαταθήκη ἄφησε αὐτὰ τὰ ὑπέροχα λόγια: «Πάντα εὐχομαι στὰ πνευματικά μου παιδιά νὰ ἀγαπήσουν τὸν Θεό, πού εἶναι τὸ πᾶν γιὰ νὰ μᾶς ἀξιώση νὰ μποῦμε στὴν ἐπίγειο ἄκτιστη Ἐκκλησία Του. Γιατί ἀπὸ ἐδῶ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε.»

Δέν ἔσπευδε, ἄκουε, ἀνέμενε καὶ προσευχόταν. Κοντὰ του ἔβρισκαν πνευματικὴ στήριξι μέλη τῆς Ἐκκλησίας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ, μέ διακονίες προσφοράς στὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή στὰ Ἐθνη.

Ὡς ἰδιαίτερη εὐλογία ἀναφέρουμε τὸ γεγονός τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πρώτου Ἱεροῦ Ναοῦ στὴν Ἀφρική τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Σχετικὰ ἀναφέρονται στό περιοδικὸ «Φῶς Ἐθνῶν» (τεύχ. 141, σελ. 2-4).

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ἀνέμενε ὄλους τοὺς ἀνθρώπους στὴν Ἐκκλησία **«ἵνα ὡσι ἐν»**. Αὐτὰ ἦσαν καὶ τὰ τελευταῖα του λόγια στίς 2 Δεκεμβρίου 1991 πού ἔφυγε γιὰ τὴν αἰωνιότητα ἀπὸ τὰ Καυσοκαλύβια τοῦ Ἁγίου Ὄρους πού εἶχε ξεκινήσει.

Στὰ πνευματικά του παιδιά καὶ σέ ὄλους ἀνέφερε:

«Ὅταν θὰ φύγω, θὰ εἶμαι περισσότερο κοντὰ σας, γιατί ὁ θάνατος καταργεῖ τίς ἀποστάσεις. Ὅταν θὰ φύγω, θὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τίς ἀρρώστιες καὶ θὰ εἶμαι πανελεύθερος, θὰ πηγαίνω παντοῦ, θὰ βοηθᾶω ὄλους. Δέν θὰ ἀφήνω κανέναν, γιατί τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀγαπῶ, γιατί ἀγαπῶ τὸν Ἰησοῦ Χριστό».

Ἔμεῖς, Ἅγιο Πορφύριε ἐξαιτούμεθα ταπεινά τίς πρεσβεῖες σου.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

*Ὁ μακαριστὸς
Γέροντας π. Καλλί-
στρατος ἱερουργεῖ
στήν Λευκάδα
ὅπου ὑπηρέτησε
ὡς Ἱεροκήρυκας.*

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

2/6/2014

**Εἰς μνήμην τοῦ σεβαστοῦ γέροντα
π. Καλλιστράτου Λυράκη**

Θά γυρίσουμε τή σελίδα τοῦ χρόνου 15 ἔτη περὶπου πίσω καί πλέον, ὅταν στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου ὁ Θεός μᾶς ἔκανε τήν ἰδιαίτερη τιμή καί κλήσι διά μέσου τοῦ ἀειμνήστου γέροντός μας σεβαστοῦ π. Καλλιστράτου Λυράκη νά ἐργαστοῦμε στήν διάδοσι τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί στήν στήριξι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Ὁ ἴδιος ἔγραφε χαρακτηριστικά: «Ὅταν πρό ὀλίγων ἐτῶν ἀποφασίσαμε νά προβοῦμε στήν ἔκδοσι πνευματικῶν-οἰκοδομητικῶν βιβλίων πρὸς ψυχική ὠφέλεια τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πρόθεσί μας καί ὁ σκοπός μας ἦταν

νά συνδράμουμε τήν Ὁρθόδοξο Ἐξωτερική Ἱεραποστολή.

Βέβαια, ἤμασταν τότε συνεσταλμένοι γιά δύο λόγους: Ἀφ' ἑνός μὲν γιά τήν δεκτικότητα τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ πρὸς τό ὅποιο θά ἀπευθύνονταν τά βιβλία μας καί ἀφ' ἑτέρου γιά τήν παρουσία προσωπῶν πού θά διέθεταν τόν ἀπαιτούμενο ζῆλο γιά νά ἀναλάβουν τή διακίνησί τους.

Ἡ ἀγαθότητα ὁμῶς τοῦ Θεοῦ ἀνέδειξε τέτοια πρόσωπα...

Καί παρά τήν ἀναξιότητά μας προχωρήσαμε στήν ἔκδοσι βιβλίων, γιατί πιστεύαμε καί πιστεύουμε ὅτι ὁ παντεπόπτης Θεός βλέπει καί παρακολουθεῖ τά πάντα.

Πράγματι, δέν ἄργησε νά ἐκδηλωθῆ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ! Ἡ κυκλοφορία τοῦ πρώτου βιβλίου μας - πού εἶναι ἀφιερωμένο στήν προσωπικότητα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου - μᾶς κατέπληξε. Σέ διάστημα τριῶν μηνῶν εἶχε ἐξαντληθεῖ ἡ πρώτη του ἔκδοσι τῶν 5.000 ἀντιτύπων!

Τό γεγονός αὐτό μᾶς ἐνεθάρρυνε, ὥστε νά προχωρήσουμε καί στήν δεύτερη ἔκδοσί του, τήν ὁποία διαδέχτηκαν πολλές ἄλλες· τώρα κυκλοφορεῖ στή 10η ἔκδοσι.

Στό μεταξύ ἄρχισαν νά τίθενται σέ κυκλοφορία καί τά ἄλλα μας βιβλία. Ἔτσι σήμερα μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ κυκλοφοροῦν 20 συνολικά βιβλία. Εὐλογητός ὁ Θεός!»

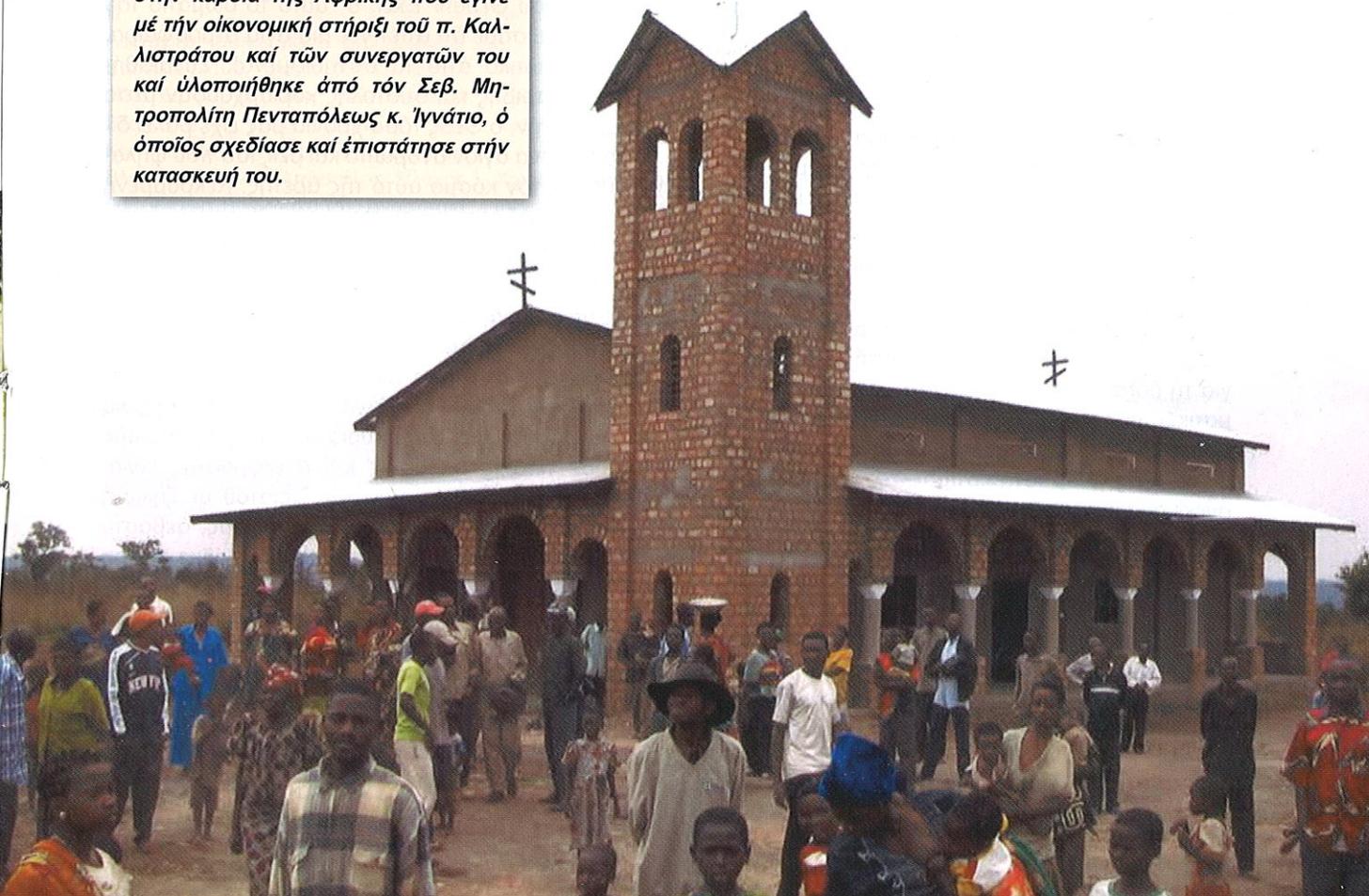
Ὁ κρυφός πόθος, πού τόν καταθέταμε μυστικά στό Θεό, βρῆκε τήν ἐκπλήρωσι στήν διακριτική προτροπή τοῦ ἀειμνήστου π. Καλλιστράτου νά συνδράμουμε αὐτό τό «ἔργο τοῦ Θεοῦ», ὅπως ἔλεγε χαρακτηριστικά.

Ἀπό τότε ξεκίνησε γιά ὅλα τά μέλη τῆς ἱεραποστολικῆς προσπάθειας, πού ἀναδείκνυε ὁ Θεός χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε, μιά περίοδος ἰδιαίτερης εὐλογίας καί χάριτος.

Κάθε Κυριακή ξεκινούσαμε, κυρίες μέ οἰκογενειακά βάρη καί ὑποχρεώσεις, νεότερα μέλη, γιά τίς ἱεραποστολικές ἐξορμήσεις στίς Ἐκκλησίες ὅλης τῆς Ἀπτικῆς. Οἱ ἱερεῖς μᾶς ὑποδέχονταν μέ μιά πρωτοφανή χαρά καί μᾶς στήριζαν. Ἡ ἀφανής καί καθ' ὅλα ἀνιδιοτελής ἐργασία τοῦ μακαρίστου γέροντα στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί εὐρύτερα στόν Ἑλλαδικό χῶρο εἶχε δημιουργήσει τέτοια ἀγαθῆ ἀνάμνησι πού συντελοῦσε στήν ἀπρόσκοπτη καί μ' ἐνθουσιασμό πολλές φορές ὑποδοχή μας ἀπό τούς ἐκάστοτε ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν.

Οἱ εὐλογίες ἔρχονταν ἢ μιά μετά τήν ἄλλη. Σάν βροχή πέφταν καί ἐπιβεβαίωναν ὅτι αὐτό πού ἐπιτελεῖτο ἦταν «ἔργο Θεοῦ». «Πάτερ», λέγαμε κάθε φορά, «εἶχαμε εὐλογία. Δώσαμε τόσα βιβλία.»

Ὁ Ἱ.Ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καφούμπα. Ἐνα ἀκόμη Θυσιαστήριο στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς πού ἐγινε μέ τήν οἰκονομική στήριξι τοῦ π. Καλλιστράτου καί τῶν συνεργατῶν του καί ὑλοποιήθηκε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος σχεδίασε καί ἐπιστάτησε στήν κατασκευή του.

«Έξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἀμαρτωλὸς εἰμι ἐγώ», ἦταν ἡ ἀπάντησι. Ἡ ἄλλη φορά: «Πάντα σᾶς εὐλογεῖ ὁ Θεός!», ἢ «Διὸ φιλοτιμούμενοι, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.». Ἀκούγαμε, ἐμβαθύναμε ὅσο μᾶς ἐπέτρεπαν οἱ φτωχικὲς πνευματικὲς δυνάμεις μας καὶ συνεχίζαμε.

Συναντούσαμε καὶ δυσκολίες στοῦ ἱεραποστολικοῦ μας ἔργο. Καί τότε ἐρχόταν ἡ φωτισμένη ἀπάντησι ἀπ' τὸν γέροντα. «Τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ θά πολεμηθῆ.»

Κάποια φορά θά ἔπρεπε νά διεκπεραιωθῆ μιά ἀποστολή βιβλίων σέ ἐπαρχιακὴ πόλι. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα οἱ δρόμοι ἦταν χιονισμένοι. Τηλέφωνο ἀπὸ τὸν γέροντα τὸ πρῶτ. «Πρέπει νά γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀποστολή». «Μά, πάτερ, ἔχει χιονίσει. Δέν κυκλοφορεῖ ὁ κόσμος. Πῶς θά πραγματοποιηθῆ;». «Ἐμεῖς, παιδί μου, δέν εἴμαστε κόσμος», ἡ ἀπάντησι, καί ἡ ἀποστολή διεκπεραιώθηκε στοῦ ἀκέραιο!

Μιά Κυριακὴ ξημέρωσε καί ἦταν πάλι ὅλα χιονισμένα. Πῶς θά πηγαίναμε στὶς ἱεραποστολικὲς ἐξορμήσεις; Τά πάντα ἦταν ἔτοιμα μὰ οἱ καιρικὲς συνθήκες δυσμενεῖς. Γιά πότε πήραμε τίς τσάντες μὲ τὰ βιβλία στὰ χέρια μας. Πῶς περπατήσαμε στοὺς χιονισμένους δρόμους! Πῶς φτάσαμε στὸν προορισμό μας δέν μπορέσαμε οὔτε τότε οὔτε τώρα πού γράφονται αὐτά νά τὸ καταλάβουμε. Ἐκείνη τὴν Κυριακὴ γίναν ὅλες οἱ ἱεραποστολικὲς ἐξορμήσεις μὲ ἐξαιρετικὴ εὐλογία. Ἡ προσευχὴ τοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα ἄνοιγε δρόμους. Ὑπερνικοῦσε τὰ ἐμπόδια καί μεῖς ζούσαμε θαύματα. Ὁ λόγος του βγαλμένος μέσα ἀπ' τὴν θερμουργὸ πίστι πού βίωνε κάθε στιγμὴ γινόταν πραγματικότητα.

Τί νά πρωτοθυμηθῆ κανεῖς; Τά καλοκαίρια; Συναγερμός! Ἡ ἱεραποστολή δέ σταματοῦσε. Οἱ ἐκαστοτε ἱερές Μητροπόλεις ἄνοιγαν τὴν ἀγκαλιὰ τους, δαψιλῶς εὐλογοῦσαν καί δέχονταν τὸ ἔργο αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ πού ταπεινά καί ἀνεπιτήδευτα καί μόνο γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐργαζόταν ὁ σεβαστὸς πνευματικὸς μας πατέρας. Κι ἔτρεχε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελίζονταν οἱ ἄνθρωποι τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας καί μεῖς γινόμασταν ἀποδέκτες καί μέτοχοι μιᾶς ἀνέκφραστης χαρᾶς καί εὐλογίας πού δέ μᾶς ἄξιζε, ἀλλὰ μᾶς ἔλεοῦσε ὁ Θεὸς ἐξαιτίας τοῦ ἐνάρετου καί ἀγίου βίου τοῦ γέροντα.

«Ἐπιλείπει με ὁ χρόνος διηγούμενον τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ!» Πλήθος τὰ περιστατικά, οἱ ἐμπειρίες, τὰ θαύματα. Δέν ἀποτυπώνονται σ' ἓνα χαρτί. Θά ἦταν ὅμως ὄχι ἀγνωμοσύνη, ἀλλὰ καί κάτι πιὸ βαρὺ, ἂν δέ γινόταν ἔστω μνεῖα αὐτοῦ τοῦ γιγαντιαίου, ἀσύλ-

ληπτου κατὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα ἔργου, πού ὄχι μόνο ἔφερε ψυχές στοῦ Χριστοῦ καί στήν Ἐκκλησία του, ἀλλὰ ἐπὶ μιά 15ετία στήριξε τὸ ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀφοῦ χτίστηκαν πάνω ἀπὸ 20 Ἱεροὶ Ναοὶ κυρίως στήν Ἀφρική, ὅπου ἐργάζονται οἱ ὀρθόδοξοι ἱεραπόστολοι, καί ἐνισχύθηκαν ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Αὐτά μποροῦν μὲ βεβαιότητα νά πιστοποιήσουν οἱ Ὀρθόδοξοι Σύλλογοι «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» στήν Πάτρα καί « Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ» στὴ Θεσ/νίκη καί ὄχι μόνο.

Ὁ ἴδιος ὁ σ. π. Καλλίστρατος ἔλεγε: «Δέν καταλαβαίνω πῶς γίνονται ὅλα αὐτά. Τά ἀναθέτω στὸν Θεό. Ἐκεῖνος τὰ κάνει.» Καί ν' ἀναλογισθῆ κανεῖς ὅτι ἐπὶ καθημερινῆς βάσεως ἐξομολογοῦσε ὤρες ἀτέλειωτες· καί στοῦ χρόνου πού ἔμενε συνέγραφε ἢ καί πόσα ἄλλα καθήκοντα ἐπιτελοῦσε, πού δέν τὰ γνωρίζουμε, ἀφοῦ ζοῦσε σέ κοινόβιο.

Λίγες μέρες πρὶν κοιμηθῆ στοῦ νοσοκομεῖο, ἐξέφρασε τὴν τελευταία του ἐπιθυμία: «Νά κάνετε μιά συνάντησι τῶν μελῶν τῆς ἱεραποστολῆς.» «Μάλιστα, νά τὸ κάνουμε, πάτερ. Ποιὸ θά εἶναι τὸ θέμα τῆς συναντήσεως;» «Ἄν εκπροσωποῦμε σωστά τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ!» Ἐκεῖ, σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο τοῦ πόνου, νιώσαμε ὅτι ἀπέπνεε μιά ἅγια ἀτμόσφαιρα. Κάτι ἀλλιώτικο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα! Συναισθήματα συντριβῆς καί συστολῆς κυριαρχοῦσαν μέσα μας. Λοιπόν, ὁ Θεὸς τόσα χρόνια μᾶς εἶχε βάλει δίπλα μας ἓνα ἅγιον ἄνθρωπο καί μεῖς ἴσα πού ψηλαφούσαμε τὸν κόσμο αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς. Κεκρυμμένη ζωὴ! «Ἡ ζωὴ μας κέρυπται ἐν τῷ Χριστῷ», ἔλεγε συχνά κι αὐτὸ συνέθλιβε τὴ δικὴ μας ματαιοδοξία. «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ!»

Ἐμεῖς τώρα, ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς τῆς ἰδιαίτερης ἱεραποστολικῆς προσπάθειας, πού κατ' ἔμπνευσι τοῦ Θεοῦ πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι ἐγίνε ἐπὶ μιά 15ετία, δέν ἔχουμε παρά νά ἐκφράσουμε τὴ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη μας στὸν Κύριο καί Θεὸ μας πού μᾶς ἀξίωσε τέτοιας πλοῦσιας καί ἀνέκφραστης εὐλογίας μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ ζηλωτὴ καί πρότυπο τὸν ἀείμνηστο γέροντά μας, σεβαστὸ π. Καλλίστρατο Λυράκη, στὸν ὅποιο βρῆκε πλήρη ἐφαρμογὴ τὸ χρυσοστομικὸ ρητό: «Ἄρκει εἰς ἄνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος, ὀλόκληρον διορθώσασθαι δῆμον» (Εἰς τοὺς Ἀδριάντας Α', ΕΠΕ 31, 624).

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη καί τῷ Θεῷ δόξα!

ΑΧ. ΕΓ.

**«ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ στραφῆτε καὶ γένη-
σθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν».
(Ματθ. 18,3)**

**Ἡ ἀγάπη μας πρὸς
τὰ παιδιά ὅλου τοῦ
κόσμου καὶ ἡ ὁμοιότης
μας μεῦ αὐτὰ εἶναι τὸ
διαβατήριο γιὰ τὴν αἰω-
νιότητα.**

